

عصر کلیسای طیاتیرا

ویلیام ماریون برانهام

جفرسونویل، ایندیانا
۶۰-۱۲۰۸

به نظر می‌رسد که کلیسا کاملاً جدا شده بود، فقط عده‌ای قلیل مانده‌اند و آنها از جلسات بزرگ روحانی فاصله گرفته و متکی به اعمال شده بودند. خدا از ما نمی‌خواهد که به اعمال متکی باشیم.

این نشانه‌ای از سازمان و تشکل است. ما مقداری هیزم برای خانم جونز می‌بریم و چنین و چنان می‌کنیم، برای فرزندانشان لباس می‌بریم و... این خیلی خوب است. ولی متکی به آن نباشید. این کار را نکنید، برادر! این کار خوبی است، یک شهرورند شریف این کار را می‌کند. ولی چیزی که برای مسیحی بودن نیاز است، تولد تازه و تعمید روح القدس است.

William Marrion Branham

Thyatirean Church Age
Jefersonvile, Indiana
60-1208

عصر کلیساي طیاتیرا

ویلیام ماریون برانهام
جفرسونویل، ایندیانا
۶۰-۱۲۰۸

The Thyatirean Church Age

William Marrion Branham
Jeffersonville, Indiana
60-1208

www.bargozidegan.net

۲۵۲. این تشکیلات و فرقه‌ها و چیزهای دیگر هم به همین صورت، آنها هم خود را مسیحی می‌خوانند. آنها می‌توانند از حیات مسیحی استفاده کنند. کاملاً درست است، ولی آنها میوه‌های فرقه‌ای را ثمر می‌آوردن. درست است، چون آنها آن‌گونه هستند. ولی اگر آن تاک، خودش شاخه را ثمر دهد، آن وقت آن میوه ناب است. مکتب یک کتاب اعمال رسولان پشت سر آن است. کاملاً درست است. چون این چیزی است که اوّلین بار رخ داد. هر شاخه‌ای که ثمر دهد، همه‌ی آنها میوه‌ی پرتقال خواهد داشت، همه‌ی آنها و کتاب مقدس گفته است که دوازده شاخه بر آن هست.

۲۵۳. از اینکه زیر آن شاخه‌ها زیست می‌کنم، بسیار خشنودم. شما نیستید؟ بله آقا! این عالی است.

۲۵۴. بسیار خوب، یادتان باشد، فردا شب به دوره‌ی ساردس می‌پردازیم. تشکیلات لوتري پیش می‌آید و مارتین لوتري...

باب، ای خداوند! در این اوقات عظیم تاریکی، خداوند! خوشحالیم که فرزندان نور هستیم و در نور خدا گام بر می‌داریم. ریشه‌ی ما در زمین و چیزهای این دنیا نیست، بلکه ما فرزندان تو هستیم. چقدر برای این چیزها شکرگزار تو هستیم!

۲۴۸. برای فرستادن این پیغام‌ها در تأیید کلامت، متشکریم. باشد تا همیشه در بین ما باشی، ای پدر! باشد تا ما را از تلخی دنیا حفظ کنی. ما را تقدیس کن تا حیات ما در برابر تو پاک و مقدس باشد.

۲۴۹. بگذار تا خون عیسای مسیح این را برای همه‌ی ما انجام دهد، خداوند! و هر آنچه از تو نیست از بین ما بردار، از ما بردار، ای خداوند! اکنون زمان تفتیش است. هدف این جلسات تفتیش قلب‌های ماست. تو گفتی که آن شعله‌های آتش از چشمان‌ت، قلب‌ها را تفتیش می‌کند. حتماً این کار را می‌کنی. پدر هستی و با ما سخن می‌گویی. به ما می‌گویی که خود را مهیا کنیم، زیرا که وقت نزدیک است. برای این تو را شکر می‌کنیم، ای پدر! به فیض تو، هر آنچه در توان داریم را انجام می‌دهیم. آمين!

۲۵۰. دوستش ندارید؟ حال، اگر غریبه‌ای در بین ما باشد، این طریقی نیست که از ابتدا بود. وقتی عیسی بر روی زمین بود، یک نفر از او در مورد ازدواج و طلاق سوال پرسید؛ او گفت: "از ابتدا چنین نبود...". باید به ابتدا برگردیم.

۲۵۱. پس اگر در ابتدا این یک کلیسا پنطیکاستی بود و اگر او تاک است و ما مشاخه‌ها هستیم، پس هر بار آن تاک فقط یک کلیسا را ثمر می‌آورد و آن کلیسا پنطیکاستی است. می‌بینید؟ هر بار، هر چقدر می‌توانید چیزهای دیگر را به این تاک پیوند بزنید، او فقط میوه‌ی خود را ثمر خواهد داد. می‌توانید به درخت پرتقال لیمو را پیوند بزنید، آن درخت پرتقال، لیمو ثمر می‌آورد. یک گریپ فروت را پیوند بزنید، گریپ فروت ثمر می‌آورد. چون آن هم از مرکبات است.

۱. امشب قبل از اینکه بخواهیم به این دوره‌ی عظیم کلیسا وارد شویم، امیدوارم که خدا یکبار دیگر روح خود را بر ما بربزد و ما را مبارک سازد. فقط به نکات مهم خواهیم پرداخت، چون در طول این هفته اینجا خواهیم بود تا این واقعیت مهم را بررسی کنیم. دیشب، شب بسیار با شکوهی داشتیم.

۲. خوب، حال قبل از اینکه بخواهیم کلام را با هم بخوانیم، چند لحظه‌ای با هم سر پا بایستیم و دعا کنیم.

۳. پدر آسمانی! در نام عزیز خداوند عیسای مسیح نزدیک می‌شویم، با این آگاهی که به زودی خواهی آمد و تلاش می‌کنیم که قلب قوم را برای پذیرش این مکافسه که تو پسر خدای زنده هستی، مهیا سازیم. نمودهایی، بلکه تا ابد الاباد زنده هستی. از آن زمان عظیم تازگی که از بودن در حضور خداوند می‌آید، تاکنون، تو بعنوان شاهد پنطیکاست در کلیسا خود زنده‌گی می‌کنی. ما از اینکه پس از هزار و نهصد سال، از آن اوقات عظیم در اینجا برخورداریم، بسیار مسروریم.

۴. پدر! ما فروتنانه به احترام این اوقات عظیم که در تمام اعصار مشاهده می‌کنیم، سرخود را خم می‌کنیم. شکرگزاریم برای ستاره‌هایی که در دست‌های خود داشتی و گفتی که آنها فرشتگان ادوار کلیسا و خادمین تو هستند. چقدر برای پولس رسول در

۲۴۲. او گفت... همان طور که یوسف گفت: "بر خودتان خشم مگیرید، چون خدا این کار را برای حفظ حیات انجام داد."

۲۴۳. برای چه؟ حیات کلیسا، امّت‌ها، "محض خاطر نام خویش، قومی از میان امّت‌ها."

۲۴۴. برادرانم! ما در انتهای هستیم. نام خداوند متبارک باد! یا باید این سرود زیبا و قدیمی را بعنوان برادران و خواهران پنطیکاستی با هم بخوانیم. حال، شما می‌گویید: "خوب، من یک باپتیست هستم." ولی اگر برکت پنطیکاستی را یافته باشید، شما پنطیکاستی هستید. بسیار خوب.

۲۴۵. مبارک باد آن رسمنانی که
قلب ما را به محبت مسیح می‌بنند
مشارکت با افکار خویش
درست مثل آنچه در بالاست

حال گوش کنید، دوستان! اگر کسی در بین ما هست که در طول عمر خویش، ذره‌ای تلخی به قلب خویش راه داده است، (به من گوش کنید). اکنون آن را از آنجا بردار، نگذار که هیچ چیز... [یک خواهر به زبان‌ها صحبت می‌کند. - فضای خار روی نوار - یک برادر پیغام می‌دهد]. آمین! [یک برادر به زبان‌ها صحبت می‌کند و سپس ترجمه می‌نماید.] آمین، آمین!

۲۴۶. خداوند عیسی! برای این پیغام‌ها ممنونیم. این ما را به جنبش وا می‌دارد و می‌دانیم که از ایمانمان دور نشده‌ایم، بلکه آن را حفظ کرده‌ایم. خداوند! دعا می‌کنم تا روح تو در کلیسا باقی بماند. ما را به یکدیگر نزدیک کن، ای پدر! ما را با خود حفظ کن.

۲۴۷. در این دوره‌ی شمعدان آخر که ما در آن زیست می‌کنیم. در میان ما بخرام. بر ما

افسوس شکرگزار تو هستیم. چقدر به خاطر ایرنیوس،^۱ خادم بزرگ تو ممنون تو هستیم، به خاطر سنت مارتین^۲ و امشب به خاطر سنت کلومبا.^۳ خداوند! چقدر برای این مردان سپاسگزار تو هستیم. در خلال این دوران تاریک رومی‌گرایی و بتپرستی که وارد کلیسا شد، آنها دلیرانه برای پیغام و برکت پنطیکاستی ایستادند، به زبان‌ها صحبت کردند و آیات، معجزات، شفای ییماران و قیام مردگان همراه آنان بود.

۵. خداوند! بسیاری از آنها تکه شدند، کشته شدند و خوراک شیران گشتند. اتفاقات بزرگی رخ داد. زمین به خون عدالت شسته شد. خداوند! امروز خون آنها بر ضد آن کلیسا نابکار و زانی فریاد برمی‌آورد. تو گفتی: "وقتی فرشته جام خویش را خالی کرد، خون شهدای مسیح در آن یافت شد."

۶. خداوند! ما را امداد کن تا آماده‌ی ایستادن باشیم، زیرا زمان رو به اتمام است. چنان که می‌بینیم وحش دوشاخ از زمین سر برآورد، نه از میان توده‌ی قوم. "با شاخ‌های بره، لیکن مانند اژدها تکلم می‌نمود." خداوند! ایمان داریم که این ساعت بسیار نزدیک است. زمانی که این کلیساها در حال تشکیل یک اتحادیه هستند و صورت وحش را می‌سازند و کسانی که به آنها بیرونندن، اوقات سخت و مهیبی خواهند داشت. همان تحریم و انحصار خواهد آمد. ولی تو وعده دادی که کلیسا خودت را برگیری. ما را امداد کن، ای خداوند!

۷. قبل از بارش اوّلین قطره‌ی باران، نوح داخل کشته بود. قبل از اینکه آتش بر سدهوم بیارد، لوط از آنجا رفته بود. پدر! ایمان داریم قبل از اینکه قدرت‌های اتمی، این جهان را تکه کنند، کلیسا خواهد رفت. بسیار خرسندیم، خداوند! و می‌دانیم که امشب بمبها در بمب افکن‌ها باقی خواهد ماند.

۸. می‌توانیم به آسمان بنگریم و پسر انسان را بینیم که از تخت خود بلند شده و برای ربودن عروس به سمت زمین می‌آید، می‌دانیم که در آن زمان پای خود را بر این زمین پر گناه قرار نخواهد داد. همان‌طور که رفقه سوار بر شتر بود و فقط زمانی که به خانه ابراهیم رسید، جایی که او عروس خود را ملاقات نمود، از شتر پایین آمد، خداوند! می‌دانیم که کلیسا عروس را در آسمان ملاقات خواهی نمود. "زیرا ما که زنده و تا آمدن خداوند باقی باشیم، برخواید گان سبقت نخواهیم جست. زیرا خود خداوند با صدا و با آواز ریس فرشتگان و با صور خدا از آسمان نازل خواهد شد و مرد گان در مسیح اول خواهند برخاست. آنگاه ما که زنده و باقی باشیم با ایشان در ابرها ربوه خواهیم شد، تا خداوند را در هوا استقبال کنیم."^۴

۹. خداوند! امشب ما را امداد کن. ای خداوند! ملامت در روح را به ما عطا کن و هر تلحی و بی‌تفاوتو را از ما دور کن، باشد تا به روح القدس گذاخته گردیم. بگذار تا امشب فرشته‌ی خدا حکمرانی کند.

۱۰. خداوند! نمی‌دانم که به این قوم چه بگوییم، تاریخ و آنچه را که تو انجام داده‌ای، یادداشت کرده‌ام، ولی تفسیر و آینده از آن توست. دعا می‌کنم که امشب به واسطه‌ی نام عیسای مسیح، این را به ما عطا کنی. آمين!

۱۱. حال یا یک کتاب مکافهه را باز کنیم؛ امشب به عصر کلیسا چهارمین دوره، یعنی طبایت‌را می‌پردازیم. عصر عظیمی که به عصر تاریکی معروف است. این دوره‌ی کلیسا از سال ۶۰۶ آغاز و در سال ۱۵۲۰ به پایان می‌رسد. کاری که می‌توانستم انجام دهم، انتخاب ستاره‌ی آن بود. بسیاری از محققین، سنت پاتریک را بعنوان ستاره‌ی این عصر می‌شناسند.

چیزهایی که او وعده داده است. فکرش را بکنید، ما این افتخار را داریم. او اینجاست، اکنون همراه ماست و اسرار هر قلبی را می‌داند. همه چیز را درباره‌ی شما می‌داند. آن شعله‌ی آتش وارد قلب‌های ما می‌شود، همه چیز را در مورد ما می‌داند و ما را دوست دارد.

۲۳۵. شما شاد نیستید از اینکه امشب در آن اقلیت اندک قرار دارید که ایمان را حفظ می‌کند؟ زیرا این فرمان او بود. "ترسان مباشد ای گله‌ی کوچک! زیرا مرضی پدر این است که ملکوت را به شما عطا کند و...."^۵ می‌بینید؟ ما درست در زمان آخر هستیم.

۲۳۶. پنطیکاستی‌ها سرد شده‌اند، فاتر و قی شده از دهان خداوند. فقط تعدادی اندک باقی مانده‌اند. لیکن این آواز، از آن ایشان است: "اینک داماد می‌آید." وقتی این گونه شود، هر یک از این ساعت‌ها... یادتان باشد، این باکره‌ها در اینجا برخاستند. این چه بود؟ همان روح القدس.

۲۳۷. بعد وقتی کلیسا رفته باشد... همان‌طور که یکشنبه شب به آن پرداختیم، یوسف برای اینکه خود را به برادرانش، به اسرائیل بشناساند، عروس خود را به قصر فرستاد و تنها با یهودیان ایستاد. "من یوسف هستم، برادرشما."

۲۳۸. این بخش از کلام را داشته باشید، جایی که آنها گفتند: "روزی را برای ماتم مقرر نمودند و هر خانه‌ای برای خویش ماتم گرفت."

۲۳۹. آنها گفتند: "آن زخم‌ها چگونه بر تو انجام شد؟" گفت: "به دست...؟" ۲۴۰. گفت: "در خانه‌ی دوستانم."

۲۴۱. آنان که بر او خنجر زدند، باید بر او بنگرند و او آنجا ایستاده است.

۲۲۶. سپس گفت: "در آن زمان خواهد بود که زنان حق رأی دادن خواهند داشت و فرد نامناسب را انتخاب خواهند نمود." آنها در این آخرین انتخابات این کار را انجام دادند. درست است. و در آن زمان است که یک زن، که به زیبایی پوشانیده شده است، در آمریکا بلند می‌شود. و در پرانتز گفت (شاید کلیسا کاتولیک). "می‌بینید؟" اوست که کترول قدرت را در دست می‌گیرد. کترول دیگران در آمریکا، در ظاهر زیبا خواهد بود، ولی قصی القلب ترین کسی است که می‌توان یافت."

۲۲۷. گفت: "سپس دوباره نگریstem و آمریکا را دیدم که متلاشی شد و چیزی از آن باقی نماند."

۲۲۸. سپس در آن زمان پیشگویی کردم: "حال، این «خداؤنده چنین می‌گوید» است."

۲۲۹. فکرش را بکنید، از آن هفت مورد، پنج مورد تا الآن رخ داده است.

۲۳۰. برای نگهداشتن کلیسا، کلیسا کاتولیک، و آمدن زمان آخر.

۲۳۱. گفت: "تماشا کردم، به نظر می‌رسید که کنده‌های درختان می‌سوزند و سنگ‌ها متلاشی می‌شوند، تمام آمریکا مثل خاکستر بود، تا جایی که می‌توانستم بینم، این گونه بود."

۲۳۲. گفت: "پیش‌بینی می‌کنم، بر اساس چیزی که می‌بینم و آن گونه که زمان در حرکت است، این می‌بایست بین سال‌های ۲۲ تا ۷۷ باشد. و باید سختی زیادی کشیده شود، تا به اینجا برسد."

۲۳۳. دوستان، ما روی بشکه‌ی باروت نشسته‌ایم. همه چیز آماده است.

۲۳۴. ولی پدر آسمانی ما وعده‌ای داد. آیا این عالی نیست که خادم مسیح باشی؟ تمام

۱۲. هفت سtarه، هفت فرشته هفت دوره‌ی کلیسا بودند. فدا شب، بدون شک لوتر^۵ و سپس ولی^۶ را خواهیم شناخت. نمی‌دانیم که ستاره‌ی عصر لائودیکیه که خواهد بود. عصر لائودیکیه، یعنی دوره‌ای که ما اکنون در آن هستیم. دوره‌ای که از سال ۱۹۰۶ آغاز گشت. ولی فرشته‌ای خواهد برخاست که تمام این دگم‌ها را به خاموشی خواهد کشانید و کلیسا را مهیاً رفتن به منزل خویش می‌کند. حال افرادی هستند که در روح، با آیات و معجزات خواهند برخاست. اکنون دعا می‌کنم که خدا به ما کمک کند تا این افراد را بشناسیم.

۱۳. برای شناخت ستاره‌ی این دوره، با نگاهی دقیق می‌بینیم که سنت پاتریک^۷ فرد بزرگی بود و با مراججه به برخی از دست نوشه‌های قدیمی متوجه می‌شویم که او کاتولیک نبود. او به دگمی که آنها داشتند و به کلیسا کاتولیک اعتراض می‌کرد و در خلال عصر اصلاحات نشان داد و اثبات کرد که سنت پاتریک به کلیسا کاتولیک اعتراض دارد. سنت پاتریک بیشتر به یک مرد تشکیلاتی و سازمانی شبیه بود؛ او مدرسه‌ی خویش را داشت. در ابتدا او و دو خواهرش توسط دزدان دریایی ربوده شدند و او دیگر هرگز از آنها چیزی نشنید. احتمالاً آنها را به رم بردند و برای بردگی فروخته شد و بعنوان گله‌یان خوک‌ها گماشته شد.

۱۴. او به سگ‌ها آموزش داده بود که چگونه از خوک‌ها محافظت کنند. او به سگ‌ها صدای مختلفی را آموزش داده بود که هر کدام برای سگ‌ها معنی خاصی داشت و سگ‌ها را به انجام کار خاصی و امیداشت، و این در نهایت، راه فراری برای او شد. طوری که کف یک قایق قرار گرفت و سگ‌ها روی او را پوشاندند تا او به وسط دریا رسید. سپس او به سرزمین محظوظ خود، یعنی ایرلند^۸ آمد و مادر و پدر خود را که

هنوز زنده بودند، یافت. سنت پاتریک خواهر زاده‌ی سنت مارتین^۹ بود.

۱۵. بی‌شک سنت مارتین یکی از بزرگ‌ترین مردانی است که از زمان عیسای مسیح داشته‌ایم. کلیساها ای او پُر از روح القدس بودند. همه‌ی آنها به زبان‌ها صحبت می‌کردند، آیات و معجزات را به دنبال داشتند و انواع معجزات در آنها رخ می‌داد. او در آن زمان که دوران اجمع و نکاح کاتولیکیسم و بت‌پرستی و نقولاویان بود تا یک تشکیلات را باسازند، ایمان پنهانیکاستی خود را حفظ نمود. نقولاویان... که ما آنها را «نقو» به معنی «غلبه یافتن» می‌خوانیم. «غلبه یا تسلط بر عوام» و گرفتن روح القدس از جماعت با این عنوان که " فقط کشیش مقدس است." می‌بینید؟ آن وقت هر طور که می‌خواهند زندگی می‌کنند، البته تا زمانی که این را برای کشیش اعتراف کنند.

۱۶. دیشب این را متوجه شدیم که آنها همه چیز را مقرر کردند. کنستانتین^{۱۰} ابتدا یک اسقف اعظم تعیین نمود و یک ساختمان به آنها داد. همان‌طور که پیش می‌رویم، من تاریخ‌ها و زمان‌ها را به شما نشان می‌دهم. آنها یک جشن بزرگ داشتند که بیست و یکمین روز دسامبر،^{۱۱} یعنی کوتاه‌ترین روز سال بود و این کفر که مسیح در روز خورشید متولد شد را به کلیسا وارد کردند. می‌بینید؟ روز تولد خورشید، آنها تولد عیسای مسیح را از ماه اپریل،^{۱۲} به بیست و پنجم دسامبر آوردند.

۱۷. بیست و پنجم دسامبر. آن پنج روز، زمانی بود که رومی‌ها جشن‌ها و مراسم و سیرک‌های بزرگ خود را برابر با می‌داشتند و زمانی که آنها بزم بزرگ بت‌پرستی داشتند. آنها این اسقف را مانند خدا آنجا قرار دادند و او را به لباس‌های فاخر پوشانیدند. در همان‌جا آنها خدای خود را داشتند. آنجا زمانی است که افراد پست‌میلیونیوم،^{۱۳} پا به

فاشیسم و کمونیسم. " چند نفر اینجا یادشان هست؟ گفتم: "حوستان به کمونیسم باشد، همه‌ی آنها به آنجا ختم خواهد شد." گفتم: " موسولینی^{۱۴} به ایوبی^{۱۵} می‌رود، ولی شکست خواهد خورد." و گفتم: " ما سرانجام با آلمان وارد جنگ خواهیم شد. و آلمان در استحکامات بسیار خوبی، سنگر خواهد گرفت." یازده سال پیش از آنکه خطوط میگینوت^{۱۶} ساخته شود، یازده سال قبل.

۲۲۳. گفتم: " سپس بعد از جنگ... سرانجام ما پیروز می‌شویم. بعد از اینکه رویا پایان یافت، واقع خواهد شد که علم دست به اختراعات بزرگی می‌زند." و گفتم: " وقتی چنین شود، آنها ماشین‌هایی می‌سازند که مدام کوچک‌تر می‌شود. اندازه‌ی آنها را که در سال ۱۹۳۳ به خاطر دارید؟" سپس گفتم: " آنها شیوه تخم مرغ خواهند بود. چون ماشینی را در یک بزرگراه در حال حرکت دیدم که فرمان نداشت و با یک نیرو کنترل می‌شد. " آنها هم اکنون به آن دست یافته‌اند.

۲۲۴. گفتم: " طی آن زمان، به زنان اجازه‌ی رأی دادن می‌دهند و سرانجام... این کشور، اینجا یک کشور زن محور است و علامت یک زن را دارد. در تمام نبوت یک زن وجود دارد. و همه جا عدد سیزده وجود دارد." و گفتم: " این یک کشور زن محور است، او در اینجا به آزادی‌های خود دست یافته است و آن را تباہ خواهد نمود. او تباہ کننده‌ی دنیا است."

۲۲۵. رُی!^{۱۷} نامه‌ی تو را در مورد آن زن دریافت کردم... (در هر پرونده‌ی جنایی... هر پرونده‌ی جنایی که در آمریکا رخ داده، یک زن پشت آن بوده است. زنان فاسد و این چیزها).

خون شاگردان که برای راستی مردند

جان‌های زیر مذبح فریاد می‌زنند: "تابه کی؟"

زیرا خداوند آنانی که این کار را کردند، مجازات می‌کند

ولی جان‌های بیشتری است که باید خونشان را بدهنند

برای این انجلیل روح القدس و سیل قرمز آن

خون شاگردان که برای راستی مردند

۲۱۹. حال از زمان پنهانیکاست و شهدای پنهانیکاست، تا کلیسا افسوس، تا پرغامس، تا طیاتیرا، ساردس و فیلادلفیه و تا لائودیکیه و حال ما... چه اتفاقی افتاد؟ همان‌طور که کتاب مقدس گفت، همه چیز همان‌گونه و این وحش در آمریکا بلند خواهد شد.

۲۲۰. رویای سال ۱۹۳۳ را که اینجا خوانده شد، یادتان هست؟ داشتم می‌رفتم... کلیسا هنوز ساخته نشده بود. نمی‌دانستم که رویا چیست و آن را «خلسه» می‌نامیدم. من فقط یک واعظ جوان باپتیست بودم.

۲۲۱. در تمام طول زندگیم آن رویاهای را می‌دیدم و حالا از همه‌ی شما می‌خواهم، اگر تا به حال هر یک از آنها اشتباه بوده، برخیزید و بگویید: "خیر، هرگز این‌گونه نبود." می‌بینید؟

۲۲۲. حال زمانی که می‌خواستم جلسه‌ی درس یکشنبه را آغاز کنم، به قولی احساس خلصه کردم. جلسات ما اینجا در مرکز ماسونیک^{۴۴} و در منزل چارلی کورن^{۴۵} برگزار می‌شد. گروه کوچکی بودیم. دیدم که ریس جمهور رزولت^{۴۶} دنیا را به سمت یک جنگ می‌برد. این، پیشگویی شد. گفتم: "سه ایسم وجود خواهد داشت، نازیسم،

عرصه‌ی وجود نهادند. درست همان‌جا، چون آنها گمان می‌کردند که کلیسا در سلطنت هزار ساله است. چون آنها توانگر بودند و محتاج به هیچ چیز نبودند. حکومت و کلیسا با هم متحدد شدند. "سلطنت هزار ساله بر پاست." و این هنوز هم یک تعلیم کاتولیک است. می‌بینید؟ حال، ما می‌دانیم که این اشتباه است و آمدن ثانویه‌ی مسیح هزاره را بر پا خواهد نمود. درست است؟

جهان در ناله و فغان است

برای آن روز آزادی فغان می‌کند

وقتی خداوندانم دوباره به زمین برگرد

۱۸. حال، این فرد بزرگ در اینجا سنت کلومبا بود. او یکی از مردان بزرگ خدا بود. من تاریخ مربوط به آن را یادداشت کرده‌ام. ابتداء، چهارمین دوره‌ی کلیسا، «طیاتیرا» که به معنی «سست، لق» یا «گیج» می‌باشد. می‌بینید؟ یک نامشروعی و یا حرامزادگی از سال ۱۵۰۰ تا ۶۰۶.

۱۹. ستاره‌ی آن دوره کلومبا بود. از ایرلند و اسکاتلند که خواهر زاده‌ی سنت مارتین بود و شصت سال بعد از سنت پاتریک زندگی کرد و خدمت خود را حدود شصت سال پس از سنت پاتریک شروع نمود.

۲۰. او هرگز تعلیم رومی را نپذیرفت. او یک مرد بزرگ ایمان بود. او تعلیم رومی را رد کرد؛ هرگز به روم نرفت و تمام آن را رد می‌کرد و جایی را نمی‌بینم که او را در زمره‌ی مقدّسین قرار داده باشد. آن‌طور که این عنوان را به سنت مارتین و سایرین نسبت دادند. آنها او و ایرنیوس را در زمره‌ی مقدّسین قرار ندادند، چون آنها هنوز در کلیسا بودند که آیات و معجزات را به همراه داشت. او هرگز در تعالیم خویش به تعلیم رومی نظر نداشت.

۲۱. او بعد از مادر خود، خواهر سنت مارتین، تعلیم کتاب مقدس را برمی‌گرفت و هرگز در هیچ زمانی تعالیم رومی را در نظر نداشت. او تعلیم می‌داد که مرقس ۱۶ باید همواره ایمانداران را همراهی کند. آمین! من این نوع افراد را دوست دارم. بله آقا!

۲۲. او دعوت خدا را با صدای واضح شنید. این نشانه‌ی خوب دیگری برای اوست. بعد از آن هیچ چیز دیگری نتوانست او را متوقف کند. او در مسیری قرار داشت که صدای خدا را به وضوح شنید.

۲۳. یک معجزه؛ نکات زیادی وجود دارد، ولی به همین یکی پردازیم. یک معجزه مربوط به زمانی بود که او دقیقاً به همان شهری رفت که خدا او را فرستاد. آن شهر نمی‌خواست او را بپذیرد، آنها موسیقی‌دانان را جمع کردند، دروازه‌ها را بستند و تلاش کردند که او را با اجرای موسیقی بیرون نگهادارند، اما او شروع کرد به موظمه کردن، موسیقی‌دانان را بیرون کشید و دروازه‌ها باز شد. او پیش رفت و در هر صورت موظمه کرد. او تمام آن گروه را به سمت تبدیل و پذیرش مسیح پیش برد.

۲۴. مورد دیگری که دوست دارم کمی در مورد آن صحبت کنم، این است که او به شهری رفت؛ قطعاً در آن روزها، شهر هایشان را حصار می‌کشیدند. او به آن شهر رفت، اما او را بیرون انداختند. او داشت از آنجا می‌رفت که پسر رهبر آن شهر به سختی بیمار شد و مُرد. آنها کسی را دنبال آن مقدس خداوند به بیرون از شهر فرستادند، او بازگشت و خود را روی آن پسر مُرده انداخت و او به حیات بازگشت.

۲۵. کلیسای او پر از روح القدس بود. او چیز دیگری نداشت. اعضای کلیسای او می‌بایست پر از روح القدس می‌بودند. او به شدت نسبت به سلسله مراتب رومی معرض بود و از آن تغیر داشت. من ایمان دارم که او ستاره‌ی آن دوره بود. او چه کاری انجام می‌داد؟ صحبت به زبان‌ها و تعمید به نام خداوند عیسی. همان کاری را انجام می‌داد که

انجیل روح القدس با هر قطره خون می‌چکد
خون شاگردان (شهدای تمام ادوار) که برای راستی مردند
انجیل روح القدس با خون می‌چکد

۲۱۷. حال این چه نوع انجیلی است؟ همان گونه که در پنطيکاست شروع شد. می‌بینید؟

اوّلین کسی که برای نقشه‌ی روح القدس مرد یوحنای تعمید دهنده بود

(می‌بینید، او در رحم مادرش آن را یافت).

مثل یک مرد مرد سپس خداوند عیسی آمد و مصلوبیش کردند او موظمه کرد که روح انسان را از گناه نجات می‌دهد با خون خود آن را ریخت، بله با خون خود آن را ریخت

انجیل روح القدس با خون می‌چکد خون شاگردان که برای راستی مردند

۲۱۸. نمی‌توانید آن را سازماندهی کنید!

پطرس و پولس و یوحنای الهی جان خود را دادند تا انجیل بدرخشد

آنها خونشان را با اینیای گذشته درآمیختند تا کلام راستین خدا به درستی گفته شود همچنان با خون چکید، بله با خون چکید انجیل روح القدس با خون می‌چکد

اینها یاد نگرفتند چیزی را
که باعث فخر دنیوی آنها باشد
آنها پنطیکاست خود را یافتند
در نام عیسی تعمید یافتند
و اکنون دور و نزدیک می‌گویند
قوت او هنوز همان است

خوشحالم که می‌توانم بگویم یکی از ایشان هستم
یکی از ایشان، یکی از ایشان
بیا برادرم! به دنبال این برکت باش
که قلب را از گناه پاک خواهد ساخت

این باعث نواخته شدن زنگ شادی است
و قلب تو را مشتعل نگه می‌دارد
اوه، جلال بر نام او!

۲۱۵. حال با کسانی که جلو، پشت یا کنار شما هستند، دست بدھید.
یکی از ایشان، یکی از ایشان
شادم که می‌توانم بگویم یکی از ایشان هستم، هللویاه!
یکی از ایشان، یکی از ایشان
شادم که... یکی از ایشان

۲۱۶. این مذهب از مد افتاده چیست؟ این از اینجا آغاز گشته و با هر قطره خون مسیح
چکیده شده است. خدای من! چقدر برای انجل شادم! بله آقا!
با خون می‌چکد، بله با خون می‌چکد

رسولان آغاز کرده بودند. اگر خدا نامتناهی است و این طریقی است که برای کلیساي خویش از ابتدا مقرر فرمود، پس باید همان گونه باقی بماند. (حتی اگر در اقلیت باشد). اما می‌بینیم که در این زمان تقریباً له شد و بعد دوباره با لوترا بازگشت.

۲۶. حال می‌خواهیم شروع کنیم. می‌توانیم به برخی از این آیات پردازیم، از آیه‌ی هجدهم شروع می‌کنیم: "... به فرشته‌ی کلیساي طیاتира بنویس..."

۲۷. آیا به مخاطبین این پیغام‌ها دقّت کرده‌اید؟ این پیغام‌ها خطاب به فرشته‌ی آن دوره، یعنی خادمی که حامل نور آن دوره می‌باشد، گفته شده است. می‌بینید؟ دیشب در پایان عصر پرگامس، متوجه شدیم که فرشته‌ی کلیسا (با غالب شدن بر این عصر) یک سنگ دریافت خواهد کرد.

۲۸. ما آن «سنگ» را بعنوان نمادی که به معنی «صخره» است، برگزیدیم. این یعنی چه؟ فرشته باید کسی باشد مانند پطرس، که «صخره» خوانده شد.

۲۹. متوجه شدیم که اسم شما در زندگی تان اثرگذار است. نمی‌خواهم خیلی به آن پردازیم، چون شیطان یک سیستم عدد نگاری کاذب دارد که احساس قوم را به سمت روح‌گرایی می‌کشاند. روح‌گرایی از شیطان است، این را می‌دانیم و این راه شیطان است، باید مراقب باشید.

۳۰. دلیل اینکه آنها عیسی را بعلزبول یا شریر می‌خوانند، این بود که او می‌توانست افکار ذهن آنها را تشخیص بدهد. می‌دانید؟ ولی او کلام خدا بود. عبرانیان باب ۴ می‌گوید: "کلام خدا زنده و مقتدر و برندۀتر است از هر شمشیر دو دم و ممیز افکار و تیّت‌های قلب است." می‌بینید؟ پس او کلام است، او کلام زنده است و کلام زنده بر ما وارد شده و سپس همان تأثیر را بر ما می‌گذارد. زیرا همان کلام است. می‌بینید؟ این همان کلام است که در میان ماست. راه این است. گاهی اوقات افرادی هم که در آن

چهارچوب نیستند، به زبان‌ها صحبت می‌کنند و دیگری نیز آن را ترجمه می‌کنند. کلام دوباره در بین ما مجسم می‌شود.

۳۱. و بعد، توجه داشته باشیم سنگ سفیدی که خدا به فرشته‌ی کلیسا‌ای پر غامس داد، یک سنگ سفید بود و آن نه به معنای عدالت آن فرشته، بلکه به معنی «عدالت خود خداوند» بود.

۳۲. و بر این سنگ یک نام بود. نامی که هیچ کس به جز آنکه آن را دریافت نموده بود، نمی‌دانست. او این را می‌دانست، ولی هیچ کس به جز او نمی‌توانست این را بداند. آنوقت می‌بینید که آنها با تملق سخن می‌گویند و مقدسین خود را به آن نسبت می‌دهند. آنها می‌گویند که آن یوحنّا، پولس، مریم، این، آن یا دیگری هستند؛ اینها را باور نکنید، چون اگر این طور بود، خدا هرگز این‌گونه نمی‌گفت. می‌بینید؟ درست است، او باید این را برای خود نگهدارد. هیچ کس جز خود او نمی‌دانست، ولی او می‌دانست؛ زیرا هر غالب شونده‌ای به این طریق یک نام جدید دریافت می‌کند.

۳۳. توجه کرده بودید که «ابراهیم» را «ابرام»^{۱۴} می‌خوانند، ولی وقتی خدا خواست که از او استفاده کند، نام او را به «ابراهیم» تغییر داد. «سارا»، ابتدا «ساره»^{۱۵} بود، ولی زمانی که خدا می‌خواست از او استفاده کند نام او را به «سارا» به معنی «پرنسس» تغییر داد. می‌دانید که یعقوب...؟ «یعقوب» به معنی «حیله‌گر» بود. «عیسو» یعنی «سرخ»، سرخ و پر مو و «یعقوب» یعنی «حیله‌گر» و حیله‌گر یعنی «فریب دهنده». آیا عیسو نگفت: «آیا نامش یعقوب، حیله‌گر، نیست؟» ولی وقتی در تمام شب با خداوند کشتن گرفت و غالب شد و برکت یافت، خدا نام او را از یعقوب به «اسرائیل»، به معنی «شاهزاده‌ی خدا» تغییر داد. پولس تا زمانی که روح القدس را در شکل نوری که بر او تایید ملاقات نمود،

۲۰۷. گفتم: "بله درست است. آیا شما تا بحال در جلسات من شرکت داشته‌اید؟"

۲۰۸. گفت: "خیر آقا!" بعد ادامه داد: "آن روز صبح را به خاطر دارید که به خانه‌ی ما آمدید و مادر من..."

۲۰۹. گفتم: "او، تو همان پسر نیستی؟"

۲۱۰. گفت: "بله خودم هستم."

۲۱۱. گفت: "جناب کشیش! من شفا یافتم و خوب شدم. نه فقط این، بلکه اکنون مسیحی هستم."

۲۱۲. جلال بر خدا!!

۲۱۳. آنها در بالا خانه جمع شده بودند همه در نام او دعا می‌کردند

به روح القدس تعیید یافتند
و قوت خدمت جاری شد
حال، آنچه که آن روز برای ایشان کرد
امروز همان را برای شما می‌کند
(خوشحال نیستید؟)

خوشحالم که می‌توانم بگویم یکی از آنها هستم
یکی از ایشان، یکی از ایشان

۲۱۴. آنها تحصیلات عالی و این چیزها را ندارند

"پرواز شماره‌ی ۱۹۶ لوئیزویل، کنتاکی^{۴۰} آماده‌ی پرواز است." خدا آن هواپیما را به خاطر من به تأخیر انداخته بود. من به این ایمان دارم.

۲۰۳. دو سال بعد از آن، داشتم با قطار به آریزونا^{۴۱} سفر می‌کردم. می‌خواستم به خانه‌ی برادر شاریت^{۴۲} برای یک جلسه، بروم. قرار بود که برادر مور^{۴۳} و دیگران را با خودم ببرم. وقتی به آنجا رفتم، توقفی در مفیس داشتیم. قطار متوقف شد، به گمانم همه‌ی شما بدانید که آنها چگونه به غرب می‌روند و بعد از آنجا مسیر ریل را عوض می‌کنند و ادامه‌ی می‌دهند.

۲۰۴. داخل قطار آنها ساندویچ را شصت سنت می‌فروشند. من می‌توانم آنها را با ده یا پانزده سنت در جای دیگر بخرم. پس صبر کردم که قطار توقف کند، تا بروم و چند ساندویچ برای خودم بخرم. داشتم می‌رفتم که یک کیف پر از همبرگر برای خودم بخرم و یک بزم واقعی آنجا برپا کنم. پس پایین پریدم و خیلی سریع دویدم تا یک همبرگر فروشی پیدا کنم، چون قطار سی دقیقه بیشتر توقف نداشت.

۲۰۵. داشتم همبرگر می‌گرفتم که شنیدم یک نفر می‌گوید: "سلام کشیش!" به اطرافم نگاه کردم، یک نگهبان راه آهن آنجا ایستاده بود، رو کرد به من و گفت: "من را نمی‌شناسی، می‌شناسی؟" گفتم: "فکر نمی‌کنم." نزدیک شد و گفت: "خوب به من نگاه کن."

۲۰۶. گفتم: "بله؟ فکر نمی‌کنم شما را بشناسم." او گفت: "من شما را می‌شناسم." گفت: "شما کشیش برانهام هستید؟"

"شائلو" خوانده می‌شد، بعد از آن نامش از شائلو به «پولس» تغییر یافت. «شمعون» زمانی که عیسی را ملاقات نمود، نام او به «پطرس» تغییر یافت.

۲۰۷. وقتی که عیسی غالب آمد، نام او تغییر یافت و او گفت که آن نام را بر "هر که با او باشد و مثل او غالب شود، او که نام جدید یافته باشد، نام جدید خود را بر او مکشوف خواهم ساخت." می‌بینید؟ و هر که غالب شود. منظورم ازین آن رهبران و... حال، تمام بنی اسرائیل قطعاً نامشان تغییر نکرد. درست است. ولی آن رهبران، زمانی که غالب شدند، یک نام جدید دریافت کردند. می‌بینید که چقدر دقیق انجام می‌شود.

۲۰۸. حالا متوجه می‌شویم که او همچنین «من مخفی» را یافت. من مخفی نمادی از نان تقدمه است. نان تقدمه فقط از آن کاهن است. درست است. نان تقدمه فقط از آن کاهن بود و این یک چیز ویژه بود که برای کاهن، که اکنون همان رهبران هستند، درست می‌شد. تمام جماعت من را بدست می‌آوردند؛ ولی او، من مخفی (ویژه) را می‌یافت. می‌دانید؟ اگر غالب می‌شد آن مکاشفه را که از آن فرشته بود، بدست می‌آورد... او غالب آمده بود، مخاطب او فرشته‌ی کلیسا بود. می‌بینید؟

۲۰۹. حال، پس امشب درمی‌یابیم: "... به فرشته‌ی کلیسا طباییرا بنویس این را می‌گوید پسر خدا... که چشمان او چون... شعله‌ی آتش و پای‌های او... چون برنج صیقلی است."

۲۱۰. حال، زمانی که او را ابتدا در عصر افسس و یا در ابتدای کتاب مکاشفه مشاهده کردیم، او را در حالت جلال یافته‌ای دیدیم. و به این ترتیب متوجه می‌شویم که یوحنّا او را در روز خداوند دید.

۲۱۱. اکنون زمانی که او می‌آید، یک کاهن است. وقتی اینجا بر روی زمین بود، یک نبی بود. حال او خون خود را گرفت و به حضور پدر رفت، که از او یک کاهن می‌سازد. وقتی که بازگردد، یک پادشاه خواهد بود؛ نبی، کاهن و پادشاه. او نبی خدا بود، او یک

عقاب بود. او کاهن بود، یعنی بُرَه بود. زمانی که بازگردد، شیر (سبط یهودا) خواهد بود، یعنی پادشاه، تا سلطنت کند.

۳۹. اما میان عمل کهانی او، زمانی صحن قدس او را می‌بینیم که آنجا ایستاده است. یوحنّا گفت که در «روز خداوند» در روح شد. نه در روز هفتم، نه یکشنبه، تمام اینها برداشت‌های اشتباه است. ما این را متوجه شده‌ایم و در تمام کتاب مقدس جستجو کرده‌ایم. آیا این روز خداوند بود؟ این روز انسان است. روز آمدن خداوند، روز او خواهد بود.

۴۰. و ما او را در روز خداوند می‌باییم. هنگامی که یوحنّا خداوند را دید، او موهایی سفید چون برف داشت و ما می‌دانیم که این نماد یک داور است.

۴۱. یک چیز دیگر، او آن موقع کاهن نبود، چون اگر یک کاهن بود، باید کمرنده کهانت دور کمر او بسته می‌شد، به معنی خدمت، ولی او آن را بر سینه‌ی خود بسته بود، این یعنی او داور بود. آمین! و او را می‌بینیم که در میان هفت چراغدان خرامان است.

۴۲. و حال به «قدیم الایام» بازگردیدم، که وقتی دانیال او را دید، بر تخت سفید داوری جلوس کرده بود. «و نظر می‌کردم تا کرسی‌ها برقرار شد و قدیم الایام جلوس فرمود و لباس او مثل برف سفید و موی سرش مثل پشم پاک و...»

۴۳. «سفید»؛ در گذشته قضات انگلیسی طی سال‌ها، وقتی می‌خواستند بر کرسی داوری بنشینند، از کلاه‌گیس سفید استفاده می‌کردند، چون آنها داور بودند. یوحنّا او را در روز خداوند دید، زمانی که او داور بود. آمین!

۴۴. حال متوجه می‌شویم. «چشمانی چون شعله‌ی آتش» داشت... آن چشمان زمانی به اشک انسان آغشته گشته بود. آن چشم‌ها بر بالین یک مردہ می‌ایستادند و زاری

۱۹۶. ما زانو زدیم و او شروع به دعا کرد. بعد از اینکه دعا کرد، پرسش را بلند کرد و سر او را بوسید. بعد گفت: «خدایا! به بچه‌ام برکت بده.»

۱۹۷. سپس گفت: «کشیش! حالا شما دعا می‌کنید؟»

۱۹۸. من گفتم: «بله خانم!» در آن لحظه، ساعت تقریباً هشت و نیم صبح بود، شاید هم یک ربع به نه. من حدود سه کیلومتر با فرودگاه فاصله داشتم. هوایپما قرار بود ساعت هفت و نیم پرواز کند و من نمی‌دانستم که چه زمانی از آنجا خارج خواهم شد.

۱۹۹. بعد دست خودم را روی پاهای پسر قرار دادم و گفتم: «پدر آسمانی! این را در ک نمی‌کنم. من قرار بود حدود یک ساعت و نیم پیش به هوایپما برسم، اما تو به من گفتی حرکت کنم. این تنها چیزی است که تا الان متوجه شده‌ام و این زن گفت که آمدن من را دیده است. خداوند!! اگر این تو بودی، پس من نمی‌دانم که چه کار کنم، جز اینکه بر این پسر دست بگذارم.»

۲۰۰. پسر گفت: «مامان! اینجا دارد روش می‌شود.» و پنج دقیقه بعد، در حالی که مادرش را در آغوش کشیده بود، لبه‌ی تخت نشسته بود.

۲۰۱. از آنجا خارج شدم، به سمت خیابان دویدم، یک تاکسی گرفتم و به سمت هتل رفتم تا کیفم را بردارم. هر چند که حالا دیگر باید چند روزی صبر می‌کردم، چون در آن روزها شاید یک یا دو روز بین پروازها وقفه بود. می‌دانید که در سال‌های بعد از جنگ، پیدا کردن هوایپما خیلی سخت بود. پس فکر کردم: «مجبورم یکی دو روزی را اینجا بمانم.»

۲۰۲. سوار تاکسی شدم و به فرودگاه رفتم. به محض اینکه به آنجا رسیدم، اعلام کردند:

۱۸۸. گفت: "اگر فقط بتوانم از او بشنوم که نجات یافته است."

۱۸۹. گفتم: "باید زانو بزنیم و دعا کنیم." و او زانو زد. کمکش کردم تا زانو بزند. پاهای پسر واقعاً سرد شده بود، نمی‌توانستم پوششی برای آن بیابم. فقط یک پتوی نازک داشتند که روی پسر کشیده بود و آن هم تنه او را پوشانده بود.

۱۹۰. او پتو را کنار می‌زد و فکر می‌کرد که داخل یک قایق است. پتو را گرفته بود و گمان می‌کرد که در حال پارو زدن است. مدام می‌گفت: "خیلی تاریک است. خیلی تاریک است." زن سعی کرد با او صحبت کند، ولی پسر مدام می‌گفت: "خیلی تاریک است. خیلی تاریک است."

۱۹۱. سپس به او نگاه کردم، در همان حالتی که زانو زده بود، به او گفتم: "خانم! امکان دارد که در دعا ما راهبری کنید؟"

۱۹۲. گفت: "بله آقا!"

۱۹۳. فقط من، او، آن پسر و روح القدس در درون اتاق بودیم، همین و بس. آن زن دعا کرد. خدای من! وقتی صحبت می‌کرد، می‌دانستی که قبلاً با او سخن گفته است. بله آقا! او می‌دانست که با چه کسی صحبت می‌کند. او گفت: "خداؤندا! نمی‌دانم که می‌خواهی چه کار کنی، ولی همه چیز به همان شکلی است که تو گفتی."

۱۹۴. خدای من! بسیار شادم که عیسای مسیح امروز همانی است که در گذشته با آن مقدسین بود. امروز او همان عیسی است.

۱۹۵. من هرگز در مورد مذهبش از او سوال نکدم که آیا باپیست یا پنتیکاستی است، یا مذهب دیگری دارد. این به من ربطی نداشت. من فقط به دنبال روح القدس حرکت می‌کردم و آن زن نیز همین کار را می‌کرد. ما می‌خواستیم بینیم که خدا می‌خواهد چه کاری انجام دهد.

می‌کردند. با علم به اینکه می‌دانستند در پنج دقیقه‌ی آینده او به حیات باز خواهد گشت، فقط یک دلسوزی انسانی. ولی پشت آن چشم‌ها چنان قوتی بود که می‌توانست به زندگی یک نفر نگاه کند و بگوید که او کیست و چه می‌کند. و حال آنکه انعکاسی مانند آتش در آن می‌آمد. چشمانی که می‌تواند به جلو و عقب و به هر چیزی که در حال رخ دادن است، بنگرد. در روز داوری شما کجا خواهید ایستاد؟ گناهان شما در برابر او آشکار خواهد بود.

۱۹۶. ۴۵. و توجه داشته باشد «که از دهانش شمشیر دودم» بیرون می‌آمد. که می‌دانیم آن شمشیر، کلام بود.

۱۹۷. ۴۶. دیدیم که پایش، «برنج صیقل داده» بود، که به معنای «بنیاد او» بود. او جام غضب و خشم خدای قادر را برگرداند و گناه را بر خویش گرفت و خدا را خشنود ساخت. درست است. و بنیاد او، بنیاد ماست.

بر مسیح، صخره‌ی مستحکم می‌ایستم

و ادی پرونرت^{۱۶} گفت: "زمین‌های دیگر، شن‌های لغزنه هستند."

۱۹۸. حال در اینجا می‌بینیم، او هر بار که با یک عصر کلیسا ملاقات می‌کند، خود را با یکی از اسامی خداوندی خویش معرفی می‌کند. اکنون می‌بینیم که ابتدای تمام مکاشفات، مکاشفه‌ی عیسای مسیح است. "من هستم او که بود و هست و می‌آید، من ابتدا و انتهای هستم، خدای قادر متعال." می‌بینید؟ اوّلین مکاشفه. یو حتا برگشت تا بینند چه کسی با او سخن می‌گوید.

^{۱۶} Eddie Perronet - 2 January 1726 – 1726 (1726) پسر یکی از کشیش‌های کلیسای انگلیکن، که از نزدیک با جان ولسی و برادرش جارلز ولسی، سال‌های متمادی در قرن هجدهم در انگلستان مشغول به کار بود.

۴۸. هر پادشاهی، زمانی که کسی را مخاطب می‌سازد، می‌گوید که کیست: "من چنین و چنان هستم که با تو سخن می‌گویم، تو مرا نمی‌شناسی." مثلاً من ویلیام برانهام هستم. یا هر کسی که باشد.

۴۹. او گفت: "من هستم اوّل و آخر و زنده، مرده شدم و اینک تا ابدالآباد زنده هستم." خدای من، خداوند! در اینجا او را در حالت جلال یافته‌ی هفت گانه می‌بینیم. در هر دوره‌ای او در یکی از این حالت‌ها به ایشان نزدیک می‌شود.

۵۰. حال امشب او با شعله‌ی آتش می‌آید. او به لائودیکیه نگاه می‌کند... بیخشید به طبایت‌ها. این عصری است که کلیسا با کاتولیکیسم و بتپرستی در هم آمیخت، منکر شد و اوّلین کلیسا، کلیسا‌ی سازمان یافته را به ثمر آورد.

۵۱. و خدا گفت که اعمال نقولاویان (که در افسوس بود) در کلیسا‌ی پرغامنس به یک تعلیم تبدیل شد. گفت که این تعلیم بلعام بود. بلعام کسی بود که به اسرائیل یاد داد، زنا کنند. آنها با موآییان (که اعضای فاتر کلیسا بودند)، مرتکب زنا شدند، یا کلیسا‌ی جامع، تشکیلات بزرگ، و متوجه می‌شویم که خدا گفت: "آن تعلیم نقولاویان که..." آن تعلیم، تمام قوت را از کلیسا بیرون کشید و کنار گذاشت و از آن یک تشکیلات ساخت. او به افسوس گفت: "از آن نفرت داشتی چنان که من نیز نفرت دارم." او مدام می‌گوید: "از آن متنفرم، متنفرم." و این در یک زمان به نوسان رسید. می‌بینیم که کلیسا چگونه به بیرون رانده شد، تا جایی که به چیزی کوچک تبدیل شد. همان کلیسا‌ی است که اکنون ما در آن هستیم.

۵۲. حال در ایامی که این مکاشفه آمد، یا به این کلیسا داده شد، ایامی بود که رومی‌ها قصرهای خویش را بنا کرده بودند. سنگ‌های بزرگ قصرها از مرمر و... بود اما او این کلیسا را مخاطب قرار داده و می‌گوید: "او همچنان شعله‌ی آتش است و بنیاد او از کاه

فراموش کند، ولی من نمی‌توانم شما را فراموش کنم. چون نام شما بر دست من حک شده است." ملاحظه می‌کنید، مگر ممکن است تو را فراموش کند؟

۱۸۱. به آن پیرزن مقدس که آنجا بود، نگاه کردم. ممکن است بگویید، برادر! او چیزی در خانه نداشت. ولی او چیزی داشت که هر خانه‌ای در ایندیانا^{۳۹} و جاهای دیگر باید آن را داشته باشد و آن، خداست. ترجیح می‌دهم این را داشته باشم تا یک خانه‌ی بزرگ و این چیزهای مبتذل و... یک کتاب مقدس کهنه که باز بود و صفحات آن چروک شده بود.

۱۸۲. به او نگاه کردم، او گفت: "عزیزم! کشیش آمده تا برایت دعا کند."

۱۸۳. او گفت: "آه، آه، تاریکی!"

۱۸۴. پرسیم: "چه می‌گوید؟"

۱۸۵. او گفت: "هذیان می‌گوید. دکتر گفت که این گونه می‌شود. فکر می‌کند در یک دریای بزرگ در حال پارو زدن یک قایق است و گم شده است." و گفت: "جناب کشیش! این چیزی است که تحملش را ندارم، اینکه پسرم در گناه گم شود. می‌دانم که آمدی تا به من کمک کنی، چون خداوند به من چنین گفت."

۱۸۶. گفتم: "برایش دعا خواهم کرد. باشد که خدا او را شفا بدهد."

۱۸۷. او به این چیزها علاقه‌ای نداشت، او فقط می‌خواست که فرزندش بلند شود و بگوید که نجات یافته است، همین و بس؛ فقط به اندازه‌ای که نجات یابد. مهم نبود، بالاخره روزی او می‌رفت، ولی نجات او مهم بود. آه، ای کاش می‌توانستیم این حالت را داشته باشیم. آن خانه‌ی ابدی در آن سو، زن می‌دانست که آن وقت می‌تواند دوباره با او زندگی کند.

۱۷۴. گفتم: "من برای بیماران دعا می‌کنم." او علاقه‌ای به دانستن این نداشت. او فقط نمی‌خواست پرسش در گناه بمیرد.

۱۷۵. رقم داصل، آنها یک دروازه قدیمی داشتند با دستگیره‌ی ورودی که روی آن آویزان بود. (شاید خیلی از شما شمالي‌ها ندانید که این چیست.) برای بسته نگه داشتن در است. داخل خانه شدم. یک خانه‌ی کوچک که دارای دو اطاق بود (مثل یکی از... یک کله‌ی شکار). مثل اینکه اینجا نشسته باشی، اتاق نشیمن و اطاق خواب هر دو با هم اینجاست و آشپزخانه هم آن پشت است. وقتی وارد شدم، مکانی بسیار تمیز و پاکیزه دیدم. با نوارهایی که از کنار دیوار آویزان شده بود. و به گمانم سقف خانه از لایه‌های قیر پوشیده شده بود، چون درخشش شبیم را روی آن دیدم.

۱۷۶. وقتی وارد خانه شدم، یک نشان دیدم که بر روی در آویخته شده بود و روی آن نوشته بود: "خداؤند به خانه‌ی ما برکت بددهد." درست در گوشی اتاق یک تخت خواب قرار داشت. یک پسر درشت اندام روی آن خوابیده بود. به گمانم حدود ۱۸۰ سانتی‌متر قد و حداقل ۸۰ کیلوگرم وزن داشت.

۱۷۷. زن گفت: "پسر بیچاره‌ی مامان."

۱۷۸. با خودم گفتم: "بهر حال باز هم او بجهه‌ی مامان است. در حالی که زخم مهلك بیماری سفلیس داشت او را ازین می‌برد."

۱۷۹. زن پیشانی او را بوسید و گفت: "پسر مامان!"

۱۸۰. محزون شدم و با خودم گفتم: "مهم نیست که چقدر در گناه باشی، همچنان فرزند او هستی. می‌بینی مهم نیست که چه اشتباهی مرتکب شده، هنوز هم او بجهه‌ی مامان است." و با خودم فکر کردم: "خداؤند گفت، شاید یک مادر نوزاد شیرخوار خود را

نیست، بلکه بنیاد او مستحکم است، برج صیقل داده شده در کوره‌ی آتش بنیاد و ایمن است." این را دوست دارم. ما می‌دانیم که کجا ایستاده‌ایم.

۱۸۱. بسیار خوب: "اعمال و محبت و خدمت و ایمان و صبر تو را می‌دانم و اینکه اعمال آخر تو، بیشتر از اول است."

۱۸۲. بسیار خوب، به نظر می‌رسد که کلیسا کاملاً جدا شده بود، فقط عده‌ای قلیل مانده‌اند و آنها از جلسات بزرگ روحانی فاصله گرفته و متکی به اعمال شده بودند. خدا از ما نمی‌خواهد که به اعمال منکری باشیم.

۱۸۳. این نشانه‌ای از سازمان و تشکّل است. ما مقداری هیزم برای خانم جونز^{۱۷} می‌بریم و چنین و چنان می‌کنیم، برای فرزندانشان لباس می‌بریم و... این خیلی خوب است. ولی متکی به آن نباشید. این کار را نکنید، برادر! این کار خوبی است، یک شهروند شریف این کار را می‌کند. ولی چیزی که برای مسیحی بودن نیاز است، تولد تازه و تعمید روح القدس است. بسیار خوب.

۱۸۴. آنها تحلیل رفتند. به جای ایمان و محبت، به سمت اعمال بازگشتن و هر بار بیشتر و بیشتر و بیشتر به آن سمت رفتند.

۱۸۵. بسیار خوب: "اعمال، محبت، خدمت و صبر تو را می‌دانم..."

۱۸۶. ولی اکنون می‌خواهیم آیه‌ی بیستم را ببینیم: "لکن بخشی بر تو دارم، که آن زن ایزابل نامی را راه می‌دهی که خود را نبیه می‌گوید و بندگان مرا تعلیم داده... اغوا می‌کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی‌های بت‌ها بشوند."

۱۸۷. حال «زن»، دیشب گفتیم که زن نمایانگر چیست؟ «کلیسا». اکنون می‌بینیم که آنها

(نقولاویان) بودند و «تعلیم بلعام» خوانده شدند و اکنون «ایزابل» شده است.

۶۰. حال اگر توجه کرده باشد، این یک تاریخ عظیم است. شاید بخواهید یادداشت کنید. از اوّل پادشاهان شروع کنید. بله، اوّل پادشاهان باب ۱۶، ایزابل دختر ابراهیم نبود. گروهی که اینجا با آنها مواجه هستیم و همین طور روم بتپرست. نقولاویان، گروهی مسیحی سرد و خشک و فاتر بودند که خود را از مسیحیان راستین جدا ساخته بودند. به ظاهر ایمان داشتند و می‌خواستند کلیسا را به یک جایگاه ویژه‌ی دنیایی تبدیل کنند. همان‌طور که امروز کرده‌اند. مانند یک لُر، بدون هیچ معجزه‌ای. "دوران معجزات به سر آمد، اینها مربوط به دورانی دیگر است. ما به محبت برادران رسیده‌ایم." یک فراماسون یا چیزی شیوه این چنین ثمری خواهد داشت. اشکالی ندارد ولی این هرگز جای تولد تازه در عیسای مسیح و نجات را نمی‌گیرد. این حقیقت است.

۶۱. بسیار خوب، این ایزابل چه کسی بود. او دختر ابراهیم نبود، درست است. دختر یک بتپرست بود. در آن زمان خاندان سلطنتی او به وفاداری سرسرخانه به بعل مشهور بود. پدرش کاهن بتی به نام عشتاروت^{۱۸} بود. (نمی‌دانم شما آن را چگونه تلفظ می‌کنید؟ من این را از تاریخ برداشم). اخاب^{۱۹} از یک استراتژی مثل کنستانتین استفاده کرد. این امت بزرگ و عظیم درست در کنار اسرائیل قرار داشت، پس از این رو...

۶۲. کنستانتین دیشب چه کار کرد؟ او تبدیل نشده بود. او یک سیاستمدار بود. او سعی در انجام چه کاری داشت؟ وقتی مسیحیان گفتند که دعا کردنند... (یادتان باشد)... اکنون از نقولاویان صحبت می‌کنیم). او گفت که اگر آنها دعا کنند تا او در این نبرد پیروز شود، او مسیحی خواهد شد. او یک رویا داشت. او آن شب، سپر خود را با صلیبی سفید نقاشی کرد. جایی که شوالیه‌های کلومبوس متولد شدند، دقیقاً آن زمان و در آنجا بود.

من گفتم که او را بزرگ خواهم کرد. من زن فقیری هستم، برای گذراندن زندگی برای سفیدپستان کار می‌کنم و لباس می‌شویم. خدا گفت که به من فرزندی می‌دهد و من گفتم که او را بزرگ خواهم نمود." گفت: "به بهترین نحوی که می‌دانستم او را بزرگ کردم. ولی... او با افراد نادرست در ارتباط بود. به یک بیماری مبتلا شد که ما از آن بی‌خبر بودیم. اکنون بسیار پیشرفته شده و در حال مرگ است. دو روز است که بیهوش است. دکتر او را معاینه کرده و گفت که بیماری قلب او را در برگرفته، عفونت وارد خون او شده و حالش را وخیم کرده، تا جایی که داروها دیگر تاثیری ندارد. او دارد می‌میرد. من نمی‌توانم بایستم، شاهد مردن او باشم و بینم که بعنوان یک گناهکار می‌میرد. دعا کردم و دعا کردم. تمام شب را دعا کردم. او بی‌هوش است و هیچ نمی‌فهد. دو روز است که بی‌هوش است."

۶۳. گفت: "من دعا کردم و گفتم: «خداؤندا! تو این فرزند را به من دادی. مثل همان کاری که برای شونمی انجام دادی. اکنون ایلیای تو کجاست؟ کجاست؟ چیزی که بتواند به من کمک کند، کجاست؟»"

۶۴. گفت: "درحالی که زانو زده بودم، به خواب رفتم. خدا در رویا با من صحبت کرد و گفت: «برو کنار در بایست، مردی که کت و شلوار تیره به تن و کلاهی بر سر دارد، از خیابان عبور می‌کند، او با تو سخن خواهد گفت.»"

۶۵. گفت: "از قبل از طلوع آفتاب اینجا ایستادم." پشت او از شبنم خیس شده بود. زن گفت: "شما را دیدم که با آن کلاه می‌آید، ولی باید یک کیف هم داشته باشید." گفت: "آن را در هتل گذاشتم. پسر شما بیمار است؟" گفت: "رو به موت است."

۶۶. گفت: "اسم من برانهام است، من را می‌شناسید؟" گفت: "خیر آقا! کشیش برانهام! هرگز اسم شما را نشنیده‌ام."

(خداؤندا! چه می خواهی؟)

یکی از ایشان هستم، یکی از ایشان هستم

(آیا به هدایت روح القدس ایمان دارید؟ بله حتماً.)

شادم که می توانم بگویم یکی از ایشان هستم

۱۶۳. الآن حدود چهارده سال از آن می گذرد. او داشت به آن سوی پرچین نگاه می کرد. به او که نزدیک شدم، دیدم که این پیرزن سیاه پوست به من خیره شده است. دست از سرود خواندن کشیدم و به حرکت خودم ادامه دادم. اشک از گونه های او جاری بود به من نگاه کرد و گفت: "صبح بخیر جناب کشیش!"

۱۶۴. برگشتم به طرف او و گفتم: "حال شما چطور است خانم؟" دور زدم و دیدم که در حال لبخند زدن است. گفتمن: "از کجا می دانید که من کشیش هستم؟" می دانید در جنوب به واعظ می گویند کشیش. گفتمن: "از کجا می دانید که من کشیش هستم؟"

۱۶۵. او گفت: "می دانستم که می آید."

۱۶۶. گفتمن: "از کجا می دانستید؟ آیا من را می شناسید؟"

۱۶۷. گفت: "خیر آقا!" و ادامه داد: "می دانستم که می آید. آیا تا به حال داستان آن زن شونمی ^{۳۸} را شنیده اید؟"

۱۶۸. گفتمن: "بله خانم!"

۱۶۹. گفت: "خوب، من هم مانند آن زن هستم." او گفت: "خدا به من کودکی داد و

حال، آنجا جایی است که آنها موقعیت خود را یافتند. ولی او هرگز کاری مثل یک مسیحی انجام نداد. فقط یک صلیب بر فراز یکی از آن کلیساها نقولاوی، به نام سنت صوفیا ^{۳۹} نصب نمود. همان طور که دیشب گفتم، این تنها کاری بود که او انجام داد و طوری به نظر رسید که مربوط به کلیسا است. تا جایی که من توانستم در صفحات تاریخ پیام و بسیاری از محققین هم با من هم عقیده هستند، این تنها کار او بود. ما هیچ چیز در مورد تبدیل او نمی بینیم. پس او به چه چیزی وارد شد؟ او بیشتر روم را دیده بود و این کاری بود که می خواست انجام دهد.

۶۳. حال به این نگاه کنید، این استراتژی را بینید و بینید که کتاب مقدس چگونه آن را تأیید می کند. صدها و صدها سال قبل از اینکه تحقیق یابد، خدا گفت که اخاب از آن استفاده کرد. و کنستانتنیز از همان استراتژی استفاده کرد.

۶۴. حال، کنستانتن دیده بود که بخش اعظمی از مردم او را، این مسیحیان نقولاوی تشکیل می دهنند. بعضی از آنها «مرتد» خوانده می شوند، این پنهانکاری ها هستند. آنها مرتدین دین خروش بودند. آنجا جایی است که آیات و معجزات حقیقی شما قرار دارد. ولی کلیسای جسمانی در آن زمان داشت به یک تشکیلات می رسید. او چه کرد؟ کنستانتن نقش هوشمندانه ای بازی کرد. او رفت دوستان بت پرست و دوستان مسیحی خود را جمع کرد و آنها را متّحد ساخت. کلیساها را با هم متّحد ساخت. بت پرستی را به مسیحیت وارد کرد. بت پرستی و مسیحیت در کلیسای پرغامس با هم مزدوج شدند.

۶۵. حال، او امشب در مورد این و در اینجا چه گفت؟ همان کاری که اخاب انجام داد. اخاب برای تقویت پادشاهی خویش با ایزابل ازدواج کرد، با آن زن بت پرست، تا پادشاهی خویش را استوار سازد. تا اقدار بیشتری بر اسرائیل داشته باشد.

۶۶. این همان چیزی است که کلیساها برای آن در تلاش هستند. می‌دانید که آنها در تلاش برای گردآوری و ایجاد یک کتاب مقدس جدید و توزیع آن در سال ۱۹۶۲ هستند؟ آن کتاب مقدس، کتابی است که باعث جلب رضایت یهودیان، کاتولیک‌ها و پروتستان‌ها خواهد شد. اوه برادر! تکه‌های برشده شده‌ای از روزنامه‌ها دارم. امشب آنها را همراه خود ندارم، گرچه آن شب که آن را می‌خواندم همه‌ی شما آن را شنیدید. بفرمایید، می‌بینید؟

۶۷. کارهای آنها رو به افزایش است. آنها مقدسین خداوند را پراکنده می‌کنند تا خودشان رشد کنند و افزوون گردن. این کاری است که کلیسا انجام داده است. افرادی که تولد تازه ندارند، بر اساس یک دست دادن ساده با افراد، آنها را پذیرفته و دست به خیانت و هر کار دیگری زده‌اند. ولی در بدن راستین عیسای مسیح که یک تشکیلات نیست، بلکه بدن روحانی او، تنها راه ورود توسط تعمید روح القدس است. درست است. و همان آیاتی که همراه رسولان بود، همراه کلیساست. کاملاً درست است.

۶۸. حال، ما نیاز نداریم که توافق کنیم و بگوییم: "خوب، من به جماعتی ملحق خواهم شد. ما به یگانه‌انگاران می‌پیوندیم، ما به باپست، متديست، این یا آن می‌پیوندیم." باید به مسیح پیوندیم. از این چیزها آزاد باشید. هر یک از این تشکیلات خوب هستند، ولی تعالیم و کارهای خودشان را دارند و باید با ناظر آنها ملاقات کنی تا بینی آیا اجازه می‌دهد به آن کشور بروی و جلساتی داشته باشی. اگر دقیقاً طبق تعالیم آنها تعلیم ندهی، تو را بیرون خواهند انداخت. نمی‌توانی با کلام خدا بمانی. خدا نمی‌تواند این کار را بکند، او از این کار متنفر است. هر مسیحی هم که تولد تازه داشته باشد، متنفر است. قطعاً افراد بسیاری خارج از اینجا می‌خواهند خدمت کنند و مشارکت داشته باشند، ولی قادر به این کار نیستند. شما را بیرون خواهند انداخت. خوب، بگذرید بیرون‌تان بیندازند. ادامه بدھید و روح القدس را دریابید. کاملاً درست است. ولی می‌دانید، آنها می‌خواهند

۱۵۷. یاد می‌آید که یک شب داشتم از چاتانوگا^{۳۴} برمی‌گشتم، هواپیما در شهرتیسی^{۳۵} و در ممفیس^{۳۶} فرود آمد. من را به یک هتل بزرگ و معروف بردند. به من گفتند که: "هواپیما فردا صبح ساعت ۷ حرکت خواهد کرد."

۱۵۸. داشتم یک سری نامه می‌بردم تا در صندوق پست بیندازم. پاسخ نامه‌ی چند نفر از دوستانم بود. همین طور که می‌رفتم، روح القدس به من گفت: "به راه رفتن ادامه بده." من همین طور رفتم تا به منطقه‌ی سیاه پوستان رسیدم.

۱۵۹. آنجا ایستادم و با خودم گفت: "خدای من! اینجا را بین، الان زمان حرکت هواپیما است."

۱۶۰. دوباره روح القدس به من گفت: "به راه رفتن ادامه بده." درست به همان شکلی که قبل از جنگل با من صحبت کرده بود. می‌دانید؟ "به راه رفتن بده." و من این کار را کردم.

۱۶۱. سرم را که بلند کردم، نگاهم به یکی از آن کلبه‌هایی افتاد که سیاه پوستان در آن زندگی می‌کنند و آنجا خاله یمیمه^{۳۷} پیر را دیدم که یک پیراهن مردانه را دور سر خود پیچیده بود و آنجا تکیه داده بود.

۱۶۲. همین طور که می‌رفتم برای خودم سرود می‌خواندم:

یکی از... یکی از ایشان هستم
شادم که می‌توانم بگویم یکی از ایشان هستم، هللویا!

برای جانم، او از میان دهها هزار زیباترین است

۱۵۵. او را دوست دارید؟

دوستش دارم...

(حال او را پرستش کنیم).

چون که ابتدا او مرا دوست داشت

و نجات من را بر صلیب جلختا مهیا نمود

۱۵۶. او عالی نیست؟ دوستش دارم. چیزهایی که نتوانستیم به آن پردازیم، حتماً در کتاب گنجانده خواهند شد. نمی‌توانیم تمام ادوار کلیسا را در یک شب توضیح دهیم. امشب یک مقدار آن باقی می‌ماند. ولی آیا به نظرتان او عالی نیست؟

افرادی در همه جا هستند

که قلبشان مشتعل است

به آتشی که در پنطیکاست ریخت

که آنها را پاک ساخت و طاهر نمود

اکنون در قلب من مشتعل است

جلال بر نام او!

شادم که بگوییم یکی از آنها هستم

یکی از ایشان هستم، یکی از ایشان هستم، هللویاه

یکی از ایشان، یکی از ایشان

شادم که می‌توانم بگوییم یکی از ایشان هستم

(شاد هستید؟)

آن دگم را بپذیرند. آنها می‌خواهند شما را به جایی ببرند که به پول فراوان برسند.

۶۹. در سال ۱۹۴۴ با پتسیت‌ها یک شعار داشتند، آنها می‌گفتند: "یک میلیون نفر بیشتر در ۱۹۴۴"^{۲۱} به چه چیزی دست یافتند؟ درست همان‌گونه که مبشر بزرگ بیلی گراهام،^{۲۲} زمانی که در لوییزویل بود،^{۲۳} می‌گفت: "من به یک شهر می‌روم..." می‌گفت: "پولس رسول به یک شهر می‌روم، یک نفر را برای مسیح صید می‌کند، وقتی سال بعد بر می‌گردد، سی نفر را می‌بیند که از طریق آن یک نفر ثمر آورده شده‌اند. نوه‌ی، نوه‌ی، نوه‌ی، نوه‌ی او از همان یک نفر." بعد می‌گفت: "من می‌روم به یک شهر، سی هزار نفر را جمع می‌کنم، سال بعد که باز می‌گردم، به زحمت می‌توانم سی نفر را پیدا کنم." او حرف درستی می‌زد. ولی هنوز فکر نمی‌کنم که برادر عزیzman درست بگوید. او می‌گفت: "شما واعظین تبلی! آدرس و اسمای آنها را به شما می‌دهم و شما به جای اینکه بروید و با آنها صحبت کنید، پای خود را روی میز می‌اندازید و برای آنها نامه می‌نویسید."

۷۰. به نوعی او را تحسین می‌کنم. کسانی را که خودشان هستند و ریاکاری نمی‌کنند، دوست دارم. همانی باشید که هستید. این را دوست دارم. ولی تمایل دارم بگویم: "بیلی! در آنجا چه کسی بود تا آن نوکیش را از پولس تحویل بگیرد؟" چه چیزی بود، بیلی؟ شاید بگذاری با یک دست دادن ساده برونده بگویی به شما نامه می‌نویسیم. از این کار دست بردارید و بگویید: "ما عیسای مسیح را بعنوان منجی شخصی خود می‌پذیریم، و بگذارید که آنجا بماند تا بپسد و بمیرد و از روح القدس تولد تازه بیابد. آنگاه او نوکیشان جدیدی را ثمر خواهد آورد."

۷۱. برادر! شما... او به آتش شکوفا شده، تا جایی که نمی‌توانید او را بیرون بگذارید. او

مثل خانه‌ای در آتش و باد است، نمی‌توانید این کار را بکنید. او همه جا در حال رشد کردن است. برادر من! یک نو کیش راستین مسیح نمی‌تواند بی حرکت بماند. او در حرکت است. بسیار خشنودم. خدای من! همان تعمید قدیمی روح القدس است که جان شما را به آتش می‌کشد. آن باد عظیم، مدام در حال وزیدن به شماست، به همین دلیل است که مدام در آن چوب می‌ریزیم و ادامه می‌دهیم. بله آقا! لازم نبود تا هیچ کس آن نوایمان را از پولس تحويل بگیرد. پولس به اندازه‌ی کافی آنها را به اعماق مسیح برده بود که آنها در خود بمیرند و در مسیح زیست کنند. درست است. این چیزی است که باید باشد.

۷۲. برادران باپتیست، برادران خوبی هستند. ولی یک میلیون بیشتر چه سودی برای شما دارد؟ شما به یک میلیون اسم جدید دست یافتید. خوب، اگر می‌خواهید آنها را آنجا بگذارید، این کار را بکنید، اشکالی ندارد. ولی برادر! چیزی که ما می‌خواهیم، اسمی است که در دفتر حیات بره باشد، که پیش از بنیان عالم ذبح شده، پر از روح القدس و آیات و معجزاتی که به دنبال شما هستند.

۷۳. تاریخ را جستجو کنید، ای کاش همه‌ی شما به شورای نیقیه پردازید و بینید که آن شهدا چگونه شعله‌ی پنطیکاست را حفظ کردند. اکنون به شما خواهم گفت. برادر، شما باپتیست‌ها، متديست یا هر چه که هستید! نور ناب حقیقی، تشکیلات پنطیکاستی نیست، بلکه آن نور حقیقی تجربه‌ی پنطیکاستی است. من اکنون روزها و روزهast که این تاریخ را هر جایی که توانستم جستجو کردم و این همان شعله‌ی پنطیکاست است که از روز پنطیکاست تا به حال زنده مانده است. بله آقا! در حالی که بیرون رانده شده بود.

۷۴. ممکن است بعضی‌ها بگویند: "خوب، کلیسای بزرگ کاتولیک در برایر امواج و مشکلات دوام آورده است، خوب این ثابت می‌کند که او کلیسای حقیقی است." این برای من عجیب نیست که کلیسای کاتولیک با حمایت حکومت‌ها و همه‌ی این چیزها

همه‌ی این اقلیت کوچکی که اینجاست، به دوران تاریکی کشانده شدند. حال این حدود هزار و پانصد سال به طول انجامید. "جز آنکه به آنچه دارید تا هنگام آمدن من تمسک جویید." (به عبارتی دیگر، هنوز برکت پنطیکاستی را در قلب خود دارید. به آن تمسک جویید تا آمده شما را رهایی بخشم، زیرا این دوره‌ی بعدی، در راه خواهد بود.) "... هر که غالب آید و اعمال مرا تا انجام نگاه دارد، او را بر امّت‌ها قدرت خواهیم بخشید، تا ایشان را به عصای آنهنین حکمرانی کند و مثل کوزه‌های کوزه‌گر خرد خواهد شد. چنان که من نیز از پدر خود یافته‌ام."

۱۵۳. می‌بینید؟ زمانی که کلیسای راستین بر ضد آن کلیسای عصر تاریکی بلند می‌شود، داوری بر ضد آن گروه بتپرست چگونه خواهد بود؟ پای بر نجین آنها لگدمال خواهد شد. به شما می‌گوییم آنها را خرد خواهد نمود. کتاب مقدس می‌گویید: "... و به او ستاره‌ی صبح را خواهم بخشید،" (می‌دانید که ستاره‌ی صبح چیست؟ نمی‌دانید؟ ستاره‌ی صبح، مسیح است. بسیار خوب). "آنکه گوش دارد بشنود که روح به کلیساها چه می‌گوید."

۱۵۴. خدای من! خوشحال نیستید؟ کمی دیر شده است. مطالب بیشتری دارم، شاید فردا به آن پردازم، به این دو هزار سال.

بلکه او سوسن وادی‌هاست
روشنایی و ستاره‌ی صبح

برای جانم او از میان دهها هزار زیباترین است
سوسن وادی‌ها، فقط در او می‌بینم

هر چه خواهم... و او مرا پر می‌سازد
در مصیت او تسلی من است، در مشکلات استقامات من
او سوسن وادی‌هاست، روشنایی و ستاره‌ی صبح

این خوراک گوسفند نیست. بلکه این خوراک گوسفند است: "نشستن با یکدیگر در جایگاه‌های آسمانی!" اوه! او عالی است. این طور نیست؟ بسیار خوب.

۱۴۹. حال، سریع مطلب را به پایان برسانیم، زیرا دیر وقت شده است. بسیار خوب. حال بینیم، آیه‌ی ۲۳ از باب ۲ را می‌خوانم: "او لادش را به قتل خواهم رسانید. آنگاه همه‌ی کلیساها خواهند دانست که من امتحان کننده‌ی جگرها و قلوب و هر یکی از شما را بر حسب اعمالش خواهم داد. لکن باقی ماندگان شما را که در طیاتیرا هستند و این تعلیم را نپذیرفته‌اید...". چه نوع تعلیمی بود؟ تشکیلات، اسقفان و اسقفان اعظم و پاپ‌ها. می‌بینید؟

۱۵۰. "این تعلیم را ندارید." حال، دیشب از کتاب مقدس متوجه شدیم که وقتی اسرائیل به موآب رسید، یک کشور نبود؛ آنها در سراسر زمین ساکن بودند. آنها یک قوم آزاد و رها بودند. درست است؟ یک الگو. آواره در چادرها و این چیزها. گروهای پنتیکاستی نیز این گونه هستند. پنتیکاست حقیقی از جایی به جایی دیگر در حرکت است. می‌بینید؟ بسیار خوب.

۱۵۱. "و این تعلیم را نپذیرفته‌اید..." (که خود را سازماندهی کنید و از آن یک تشکیلات بزرگ بسازید). "... و عمق‌های شیطان را چنان که می‌گویند نفهمیده‌اید."

۱۵۲. یادتان هست که متوجه شدیم تخت شیطان کجا بود؟ دیشب به آن پرداختیم. تخت او در ابتدا کجا بود؟ بابل. و وقتی سلسله مراتب شاه - کاهن در بابل از بین رفت، او به پرغامس آمد و کرسی خود را آنجا قرار داد. می‌بینید؟ کرسی خود را از سرزمین شعار به پرغامس منتقل نمود. دیشب این تاریخ را بررسی نمودیم. و اکنون او کار خود را در آنجا شروع کرد و کلیسای کاتولیک را شکل داد که هنوز هم مادر بابل است. بسیار خوب، تخت شیطان. "... و عمق‌های شیطان را چنان که می‌گویند نفهمیده‌اید. بار دیگری بر شما نمی‌گذارم." بار بیشتری نخواهد بود، جز آنکه الحال به آن رسیده‌اید.

تا به حال دوام آورده است. بلکه چیز عجیب این است که آن گروه کوچکی که کنار گذاشته شدن، آن اقلیتی که رانده شدن، به زندان‌ها افکنده شدن، تگه تگه شدن، آنها چگونه دوام آورده‌اند؟ زیرا روح خدای زنده در وجود آنها در حال حرکت است، تمام دیوهای جهنّمی هم نمی‌توانند بر آنها استیلا یابند. "بر این صخره کلیسای خود را بنا می‌کنم و دروازه‌های جهنّم بر آن استیلا نخواهد یافت."^{۳۳} این همان چیز حقیقی است. این چیزی است که روح القدس را به واعظین متديست عطا می‌کند. می‌بینید؟ این باعث می‌شود که آنها بلند شوند. این عملی در شما انجام می‌دهد که هرگز زایل نمی‌شود.

۷۵. می‌بینید؟ اخاب، آن ریاکار، او می‌رود و می‌گوید: "ای کاش اکنون می‌توانستم مستحکم باشم و بر این قوم عظیم دست یابم. خوب، اگر با دختر آن مرد ازدواج کنم، ما دوست خواهیم بود." او داشت چه کار می‌کرد؟ حق فرزندی خود را می‌فروخت.

۷۶. حال، وقتی این کلیسای پروتستان بر می‌گردد تا با کلیسای کاتولیک در اتحاد باشد، همان کاری را می‌کند که در گذشته انجام شد. اخاب در دوره‌ای زندگی می‌کرد که...

۷۷. این سه بار رخ داده است. او در تجربه‌ی نیمه شب سفر اسرائیل بود، اینجا دوباره به یک نیمه شب می‌آید و دوباره در اینجا ما به نیمه شب می‌رسیم. سه نسل قبل از این، در اینجا، در اینجا و در اینجا.

۷۸. حال اگر توجه کرده باشید، اخاب برای تقویت قوم خویش با ایزابل ازدواج نمود. این دقیقاً همان کاری است که کنستانتین انجام داد. او یک کلیسای بزرگ تشکیل داد. یک مذبح بزرگ از سنگ ساخت، این مرد، یعنی پاپ را ملیس ساخت و او را در آن جایگاه قرار داد. او یک خدای زنده بود، می‌توانست با آنها حرف بزند و در مورد گناهانشان بگوید؛ این کار، آن کلیسای فاتر را خشنود می‌ساخت و آنها جدا شدند. بله!

همین است. مراسم بتپرستی را در دعاها یشان گنجاندند، این باعث رضایت و خشنودی کسی که تولد تازه داشت، نمی شد. آنها چه کار کردند؟ مشتری را برداشتند و پطرس را به جای آن گذاشتند. آنها ونوس را برداشتند و مریم را جایگزین آن کردند و این کار بتپرستی را در رده‌ی مسیحیت قرار داد.

۷۹. و هنگامی که اخاب با ایزابل ازدواج کرد، او نیز همین کار را انجام داد. او بتپرستی را به اسرائیل وارد کرد. ایزابل چه کار کرد؟ به هر یک از انبیا که دست یافت، آنها را کشت. درست است؟ پاپ‌ها نیز همین کار را کردند. دستشان به هر مسیحی راستینی که رسید، او را کشتند.

۸۰. ولی در آن دوران یک ستاره وجود داشت، ستاره‌ی آن دوره ایلیا بود. او، به آقا! او از اینکه در این مورد به آنها بگویید، هراسان نبود. او ستاره‌ی خدا در آن دوره بود. به جایی رسید که یک بار گفت: "خداؤنده‌ی من تنها باقیمانده هستم."

۸۱. خدا گفت: "صبر کن، یک دقیقه صبر کن، ایلیا! هفت هزار نفر را برای خود حفظ کرده‌ام." می‌بینید؟ نمی‌دانی که آنها کجا هستند، آنها آنجا هستند، فریسی، صدوqi، باپتیست‌ها، متديست و پرزبیتری، ولی من آنها را بیرون خواهم آورد، صبر داشته باش. می‌بینید؟ من آنها را بیرون می‌آورم. آنها از آن من هستند و هنوز در برابر بعل زانو نزده‌اند. ایلیای پیر صدای خدا در آن زمان بود. او قطعاً نمادی از صدای خدا در آمدن اوّلیه‌ی خداوند بود. نمادی از صدا، در آمدن ثانویه‌ی مسیح، بر حسب کتب.

۸۲. حال، می‌بینیم وقتی که ایزابل به آنجا رسید، قصد داشت تا تمام مذبح‌های خدا را برچیند و مذبح‌های خویش را بنا کند. او اسرائیلیان را وا داشت تا در برابر بت‌ها زانو بزنند. این دقیقاً همان کاری است که وقتی کنستانتنیں کلیسا‌ی کاتولیک را تشکیل داد، انجام داد. او بتپرستی را بر کلیسا‌ی مسیحی مسلط ساخت و مسیحیان را وا داشت تا در

ازدها را که قدرت به وحش داده بود، پرسنث کردند و...." (این موضوع پیغام بعدی ما در خیمه است). "... وحش را سجده کرده، گفتند که کیست مثل وحش و کیست که با وی می‌تواند جنگ کند؟"

۱۴۵. به عبارتی دیگر، آیزنهاور در آمریکا اسمی بزرگ برای خود دارد. ولی در روم و روسیه او هیچ نیست؛ خروشچف هم در روسیه فرد بزرگی است، ولی در آمریکا هیچ نیست. ولی یک نفر هست که همه جا فرد بزرگی است و آن پاپ است. درست است؟ خودمان را سازماندهی کنیم و بعد با هم یکی شویم.

۱۴۶. "و به وی دهانی داده شد که کبر و کفر تکلم می‌کند. وقدرتی به او عطا شد که مدت چهل و دو ماه عمل کند. پس دهان خود را بر کفرهای خدا گشود." (تعالیم و احکام انسان، خیانت کار و تند مزاج و غرور که عشرت را بیشتر از خدا دوست می‌دارند. صورت دینداری دارند و قوّت آن را انکار می‌کنند). "... و به اسم او..." (نام پدر، پسر و روح القدس را به جای نام خداوند عیسی برگرفت. می‌بینید؟) "... و خیمه‌ی او و سکنه‌ی آسمان کفر گوید. و به وی داده شد که با مقدسین جنگ کند و بر ایشان غلبه یابد." (پس یک جفا باید باشد). "و تسلط بر هر قبیله و قوم زبان و امت بد عطا شد."

۱۴۷. "و جمیع ساکنان جهان، جز آنانی که نامهای ایشان در دفتر حیات برهای که از بنای عالم ذبح شده بود، مکتوب است..." از بنیاد عالم نامهای ما ثبت شده است. اگر اسم آنها نیز ثبت شده بود، پس چرا عیسی گفت: "هیچ کس نزد من نمی‌آید، مگر آنکه پدر به من عطا کرده باشد، و تمام آنانی که پدر به من عطا کرده است نزد من خواهد آمد. گوسفندان من آواز مرا می‌شنوند..." این خوراک است، می‌بینید؟ و یک غریبه...

۱۴۸. پس می‌تواند بگوید: "خوب، من عضو کلیسا هستم." من هم به خوبی تو هستم.

چنین گفته است. به آن پرده‌های آهنین توجه نکنید، بلکه به آن حجاب ارغوانی توجه نکنید. کتاب شهدای فاکس را بخوانید و می‌بینید که این درست است.

۱۴۱. آنوقت شما در اینجا می‌بینید که او باعث شد تا همه، فقیر و غنی، یک علامت را دریافت کنند، ولی یک دسته هستند که او نمی‌تواند به آنها دست یابد. این را می‌دانید؟ مکافته^{۳۳}، به این گوش کنید. این را می‌خوانیم: "او بر ریگ دریا ایستاده بود. و دیدم وحشی از دریا بالا می‌آید که ده شاخ و هفت سر دارد و بر شاخ‌هایش ده افسر، و بر سرها یک نامه‌ای کفر است." این هفت تپه است، و دیشب به آن پرداختیم. می‌دانید؟

۱۴۲. "و آن وحش را که دیدم، مانند پلنگ بود پای‌هایش مثل پای خرس و دهانش مثل دهان شیر. و اژدها..." (که همان اژدهای قرمز است که در برابر زن در حال زایمان ایستاده بود تا فرزندش را بیلعد، و همه‌ی ما می‌دانیم که این، روم بود). "... قوت خویش و تخت خود و قوت عظیمی به وی داد."

۱۴۳. "و یکی از سرهایش را دیدم که تا موت کشته شد." (بت‌پرستی، می‌بینید؟) "و از آن زخم مهلک شفا یافت." (سیستم پاپی جای آن را گرفت و از طریق نقولاویان به مسیحیت پوست). "... و تمامی جهان در پی این وحش به حیرت افتادند."

۱۴۴. یک اشاره‌ی کوچک در مورد «آهن و گل» برایتان می‌آورم. تا به حال توجه کرده‌اید؟ برایتان گفته‌ام که در شورای بزرگی که اخیراً برپا شد، خروشچف^{۳۴} کشف خود را در آورد و با آن روی میز کویید؟ پنج کشور غربی در این شورا شرکت داشتند. خروشچف نماینده‌ی کشورهای شرقی، و آیزنهاور^{۳۵} نماینده‌ی کشورهای غربی بود. دو رهبر اصلی آنجا بودند. دو انگشت بزرگ پا؛ خروشچف در زبان روسی به معنای «گل» است و آیزنهاور در انگلیسی یعنی «آهن». به راستی که ما در انتهای هستیم. "و آن

برابر بتها زانو بزند. این دقیقاً دوران تاریکی است. دوران تاریکی اسرائیل؛ دوران تاریکی کلیسا؛ زانو زدن در برابر بتها، و ایلیا ستاره‌ی زمان خود بود.

۸۳ تمام اسرائیل در برابر بعل زانو زد و آن را پرستید. کلیسا کاتولیک هم همین کار را در طباییرا انجام داد.

۸۴ عیسی گفت: "که او خود را نیبه می‌خواند. آن زن ایزابل که خود را نیبه می‌خواند." (خود را می‌خواند). حال، می‌دانید که چرا کلیسا کاتولیک اجازه نمی‌دهد به غیر از کشیش، کسی کتاب مقدس را بخواند؟ چون می‌گویند: "او تنها کسی است که می‌تواند آن کلام الهی را باز کند."

۸۵ خوب این تفسیر درست یک نبی است. نبی است که تفسیر الهی کلام خدا را دارد. این کاملاً درست است. چطور می‌توان کسی را «نبی» خواند و بعد گفت: "او مکافه‌ی غلطی دارد؟" این به همان اندازه‌ی «پسر ابدی» قابل تشخیص است. می‌بینید؟ می‌دانید نبی یعنی «کسی که کلام خدا و مکافه‌ی کلام بر او می‌آید». واژه‌ی «نبی» یعنی «باز کننده‌ی کلام الهی». عیسی گفت: "اگر در میان شما فرد روحانی یا نبی باشد، من که خدا هستم، با او سخن می‌گویم و اگر آنچه می‌گویید واقع شود، پس او را بشنوید، من با او هستم، اگر واقع نشد، پس او را نشنوید." همین و بس. این کلام الهی خدا بود و کلام خدا به نبی نازل می‌شد.

۸۶ حال، آنها می‌گفتند که این کلیسا یک «نبی» بود. یادتان باشد، اکنون این از آن حالت نقولاوی خارج شده و به یک مونث تبدیل شده است. این را می‌دانید؟ یک ایزابل. دیشب درباره‌ی «تعلیم بلعام» گفتم، می‌بینید، «تعلیم نقولاویان» و «تعلیم بلعام».

۸۷. بلعام کسی بود که اسرائیل را به فحشا کشانید. نقولاویان چه کردند؟ تشكیلات را ساختند. هر دو با هم به یک «مونث» یعنی «کلیسا» رسیدند. مکاشفه باب ۱۷، «فحشه بزرگ که بر آب‌های بسیار نشسته است». زن، فاحشه، او کیست؟ یا اینکه او جگونه یک فاحشه است؟ او مرتكب زنا می‌شود، زنای روحانی. یعنی تفسیر غلط کلام برای قوم. از آن کوتاهی‌بینی فاصله بگیرید. آن یک کوتاهی‌بینی حقیقی است. درست است.

۸۸. حال، می‌بینید، او خود را نی می‌خواند: "ما این... هستیم؛ ما شورای ما شورای لائودیکیه هستیم؛ شورای انسانی، این تصمیم را گرفته‌ایم و چنین و چنان."

۸۹. مثل آن کشیشی که اینجا در مورد الیزابت فریزر^{۲۶} با من صحبت می‌کرد. او گفت: "کاردینال می‌خواهد بداند که آیا شما این دختر را تعیید داده‌اید؟ او می‌خواهد کاتولیک بشود." گفتم: "بله متوجه هستم." گفت: "آیا شما او را تعیید دادید؟" گفتم: "بله آقا!"

۹۰. گفت: "چگونه تعییدش دادید؟" گفتم: "تعیید مسیحی." او گفت: "خوب، منظورتان چیست؟" گفتم: "تعیید مسیحی. همان‌طور که کتاب مقدس می‌گوید، فقط یک راه برای تعیید مسیحی وجود دارد. هر فردی در کتاب مقدس در نام عیسای مسیح در آب فروبرده می‌شود."

۹۱. او این را یادداشت کرد. شروع کرد به یادداشت برداری. گفت: "می‌دانی، اما کلیسا‌ای کاتولیک این کار را به این شکل می‌کند."

۹۲. گفت: "از چه زمانی؟ تمام استناد تاریخی که می‌توانstem جمع آوری کنم، از لندن و از هر جای دیگر موجود است." پس آنها را برای رسیدن چنین زمانی مطالعه کردم. گفتم: "می‌خواهم بدانم کجا؟" او گفت: "آه، در کتاب مقدس."

۱۳۸. همان‌گونه که در مکاشفه ۱۶:۱۳ نوشته شده است. می‌خواهید چند لحظه به آن پردازیم؟ که او گفت: "این زن باعث شد تا همه یک علامت دریافت کنند." (آن وحش این کار را کرد). "باعث شد تا همه یک علامت دریافت کنند." همه، هم ضعیف، هم غنی و هر که بودند. علامت وحش هم کلیسا‌ای کاتولیک رومی بود.

۱۳۹. همچنین آنها یک صورت ساختند. مکاشفه ۱۴:۱۳، آنها صورتی از وحش ساختند. به نظرم همه‌ی شما آن را خوانده‌اید. اگر نخوانده‌اید، برمی‌گردیم تا با هم مکاشفه ۱۴:۱۳ را بخوانیم: "و ساکنان زمین را گمراه می‌کند به آن معجزاتی که به وی داده شد که آنها را در حضورش وحش بنماید." (که کنفراراسیون کلیساهاست). "... و به ساکنان زمین می‌گوید که صورتی را از آن وحش که بعد از خوردن زخم شمشیر زیست نمود، بسازند..." از طریق پاپ‌ها، روم پاپی بتپرست. متوجه می‌شوید؟

۱۴۰. "تصویری از او بسازند." این باید چه باشد؟ دقیقاً همان چیزی که اکنون در حال انجام آن هستند. آنها به سمت شورای کلیساها در حال حرکت هستند. تمام کلیساها عضو این تشكیلات هستند، همه به یک گروه می‌پیوندند. اکنون آنها در حال رسیدن به یک کتاب مقدس جدید و مشترک هستند و پاپ یوحنّا همه‌ی آنها را دعوت به بازگشت نموده است. اسقف اعظم کاتولیک و همه‌ی آنها به آنجا می‌روند. می‌دانید اولین قلم این است که همه به سمت مادر برگردند، چون آنها از ابتدا فواحش بودند.

می‌بینید؟ آنها می‌گویند: "همه‌ی ما یک جا جمع می‌شویم تا با کمونیسم مبارزه کنیم." و نمی‌دانند که کمونیسم را خدا بلند کرده است. می‌توانم این را با کتاب مقدس اثبات کنم. حتی این را در ذهن خود دارند که انتقام مقدسین را بگیرند. همان خونی که خودشان بر زمین ریختند. خدا کمونیسم را برقرار نمود، به همان طریقی که نبوکد نصر را بر قرار ساخت تا اسرائیل را تنبیه کند. او کمونیسم را بلند کرد و یک روز نیز روم را از روی نقشه محو خواهد نمود. [فضای خال روی نوار] کاملاً درست است. خداوند

خواهد طلبید. می خواهم مثل پولس باشم؛ پس، از اعلام کامل نظر خدا پرهیز نمی کنم.
درست است. بسیار خوب، بسیار خوب.

۱۳۴. آنها در اورشلیم مذبح هایی برپا ساختند. زمانی که ایزابل با اخاب ازدواج کرد، مجسمه هایی آورد تا اسرائیل آنها را سجده کند. نقولاویان هم همین طور، به نکاح بت پرستی در آمدند، مشتری را پایین آوردن و پطرس را به جای آن شناختند؛ مريم را هم جای و نوس قرار دادند. همان طور که کتاب مقدس می گوید: "او باعث گناه تمام اسرائیل شد."

۱۳۵. به همین شکل کلیسای کاتولیک باعث پیوند تمام دخترانش با تشکیلات شد. و تمام این اعمال گناه آلود، مانند ایزابل و دخترش بود. بسیار خوب. در آن هنگام، زمانی که آن سلسله مراتب برقرار شد، پاپ بونیفاس سوم بر تخت نشست. آنها دیگر یک خدا بر تخت سلطنت داشتند و دیگر تعیید روح القدس کاربردی در کلیسا نداشت. آنها آیین ها و رسوم خود را داشتند و ادامه دادند.

۱۳۶. هنگامی که تشکیلات، همان ذگم را پذیرفت، آنها آزادی روح القدس را از کلیسا کنار گذاشتند؛ با پیست، پرزیتی، متیست و غیره، دقیقاً همین کار را انجام دادند. پژمردگی و مرگ آنها را به تدریج و آن گونه که عیسی در مورد تاک گفته بود، دیدیم. حال تمام آیات و معجزات روح القدس در ایام گذشته، کنار گذاشته شده بود. آنها مثل ایزابل توانگر شده بودند. پس او باعث شد تا تمام دنیا گناه کند، زیرا او و دخترانش به سمت تمام امّت ها رفتد. درست است.

۱۳۷. حال بینید که خدا در یک دوره دیگر کلیسا را فرا می خواند. او را بینید که کلیسا را می خواند. او را بینید که در حال درخواست و خواندن فرزندان است تا بازماندگان خویش، یعنی برگزیدگان را بخواند. فقط تعدادی اندک، و دیگر هیچ کس نمی توانست نجات یابد.

۹۳. گفتم: "شما می گویید که..." او گفت: "عیسی کلیسای کاتولیک را سازماندهی نمود." گفتم: "پس پطرس، اوّلین پاب بود؟" گفت: "دقیقاً."

۹۴. گفتم: "می گویند کلیسا لغزش ناپذیر است و تمام دعاها به لاتین گفته شده تا تغییر نکند." او گفت: "درست است."

۹۵. گفتم: "ولی شما قطعاً از آن زمان تغییر کرده اید."

۹۶. گفتم: "اگر کتاب مقدس یک کتاب کاتولیک است، پس من یک کاتولیک از مد افتاده هستم." می بینید؟ درست است؟

۹۷. گفتم: "پس من یک کاتولیک از مد افتاده هستم." و گفتم: "من حتماً..." او گفت: "خوب، می دانید، کتاب مقدس تاریخ کلیسای کاتولیک است." او گفت: "خدا در کلیسای خویش است." من گفتم: "خدا در کلام خویش است."

۹۸. "هر کلام من راست و هر کلام انسان دروغ باشد." و (بگذارید این را تکرار کنم).
کتاب مکافه، تنها کتابی است که عیسی بر آن صحه می گذارد. اوّلین کاری که او کرد، مکشوف نمودن الوهیت خویش بود. او کاملاً این کار را انجام می دهد. او گفت:
"هر کس کلامی از آن کم کند یا بر آن بیفزاید به همین صورت (سهم او) از کتاب
حیات گرفته می شود و ملعون است کسی که چیزی از آن کسر نموده یا اضافه نماید."
بفرمایید! خطر را می بینید؟ پس هر گز چیزی به آن نیفزایید. آن را همان گونه که هست،
حفظ کنید و در آن پیش بروید.

۹۹. اگر فروتن باشد و از او بخواهید، روح این را بر شما مکشوف خواهد نمود.
می بینید؟ درست است. این خیلی پیچیده نیست. عیسی خدا را شکر کرد... با گفتن:
"شکرت می کنم پدر! که این را از معلمین، فریسان، اسقف ها، کار دینال ها و ناظران

محفوی نمودی و بر فرزندان مکشوف نمودی."

۱۰۰. می بینید؟ این چیزی است که شما می خواهید. این مکاشفه‌ای است که فقط می تواند از جانب خدا باید، چنان‌که او این را به پطرس گفت: "مردم مرا که می دانند؟"^{۷۷}

۱۰۱. او گفت: "توبی مسیح، پسر خدای زنده."

۱۰۲. او گفت: "شمعون! تو این را در هیچ سینتاری نیاموختی. هیچ‌کس این را به تو نگفت، این مکاشفه‌ای از آسمان بود. و بر این صخره، کلیسا خود را بنا می کم و ابواب جهنم بر آن استیلا نخواهند یافت." می بینید؟

۱۰۳. این دقیقاً همان مکاشفه‌ای است که هایل در ابتدا داشت. این مکاشفه است. در آن زمان او همان بود، هنوز هم همان است و همیشه همان مکاشفه خواهد بود. درست است.

۱۰۴. حال می بینیم که در اینجا یک زن بود. زن نماد «کلیسا» است. (درست است؟ مسیح برای چه می آید؟ برای بدن عروس، یک زن، باکره‌ی عفیفه). و این زن در اینجا مدعی این است که کلیسا خداد است. ولی او مزین به مروارید و جواهر بود و در دست خویش جامی پر از رجاسات زنای خویش را داشت و تمام پادشاهان جهان از خمر زنای او سرمست شدند. درست است؟ حال، متوجه می شویم که او «ایزابل» خوانده می شد. ایزابل شرارتی انجام داد. به محض اینکه به میان آن اسرائیلی‌ها راه یافت، آنها را به کام مرگ کشاند و هر کاری که می توانست انجام داد. دقیقاً همین طور است.

۱۰۵. حالا باید کمی جلوتر را بخوانیم. این شما را متغیر خواهد نمود... خود را نیه می خواند، یعنی می گوید: "من تنها مفسر کلام هستم." و بندگان مرا تعلیم داده... اغوا می کند که مرتکب زنا و خوردن قربانی بت‌ها بشوند."

آنها را ترک نمود. منظورم پنطیکاستی‌ها نیز هست.

۱۳۰. زمانی که برکت پنطیکاستی جاری شد و همه‌ی شما به زبان‌ها صحبت نمودید، آن برکات پنطیکاستی را دریافت نمودید و پر شدید. بعد از مدتی صاحب چیزی شدید که آن را مجمع عمومی خواندید. نظم خوب است، ولی تشکیلات نه. می دانید؟ تحمل آن را نداشتید، آیا باید برمی گشتید تا فرزند شیطان بشوید و خود را سازماندهی کنید؟

۱۳۱. بعد یک نور دیگر در مورد نام عیسای مسیح پیش آمد. سپس آنها چنان گستاخ شدند که گفتند: "جلال بر خدا! اگر نام عیسی بر شما نباشد، جهنمی هستید. ما به آن رسیده‌ایم و شما نرسیده‌اید." آنها چه کار کردند؟ همان‌جا در آن حال مردند و از آن یک تشکیلات ساختند. می بینید؟ به جای اینکه بگذارند تا آن نور در کلیسا پیش رود و جایگاه خود را بیابد، خود را سازماندهی نمودند. این یعنی چه؟ یعنی فرزند ایزابل. همه‌ی آنها با هم مردند.

۱۳۲. حال می خواهم از شما سؤالی بپرسم، آیا جماعت ربائی‌ها، یگانه انگاران یا سایر آنها، تا به حال از بیداری متّحد برخاسته‌اند؟ خیر، اصلاً. آخرین بیداری گذشت. زمانی که در سال ۱۹۳۳، روح القدس در رودخانه پایین آمد، (خیلی از شما که اکنون اینجا نشسته‌اید، از آن اطلاع دارید). و این خدمت شفا در حال شروع شدن بود، گفت: "Dنيا را در بر خواهد گرفت." و این هرگز از طریق هیچ فرقه یا تشکیلاتی پیش نیامد. خدا از هر محدوده‌ای خارج شد و یک آدم تقریباً بی دین را بلند کرد، تا یک بیداری را آغاز کند و نگاه کنید که چه کرده است. می بینید؟

۱۳۳. به محض اینکه آن تشکیلات سازمان یافت؛ مردند. خدا گفت: "اولاد او را به قتل خواهم رسانید." خدای من! می دانم که شما... لطفاً از من ناراحت نشوید، ولی من... اگر این را بدانم و نگویم، یک ریاکار فرومایه بیش نیستم و خدا مسئولیت آن را از من

زمانی که کنستانتین، نقولاویان را (همان جماعت سردی را که اینجا بودند). در درون کلیسا با بتپرستی متّحد کرد و یک شکل بتپرستی از مسیحیت را به وجود آورد. نمی خواهم به شما کاتولیک‌ها بی احترامی کرده باشم، ولی در حضور خدا مسئول هستم. این همان چزی است که کلیسا کاتولیک هست، نوعی بتپرستی از مسیحیت، همراه با خرافات و بت‌ها و چیزهای دیگر. این کاملاً درست است. یک شکل از بتپرستی، این حقیقت است. اگر در این لحظه رو به موت باشم، باز هم می‌گویم که این حقیقت است. کاملاً درست است، نوعی بتپرستی و پروتستان هم مستقیماً در همان طریق است، فقط به یک صورت دیگر.

۱۲۷. حال، بیسید که ایزابل چه کرد، سپس متوجه می‌شود، او تسليم شیطان شده بود. او دختران خود را برگرفت. یکی از دختران او اینجا متولد شد. و این دختر به سمت این مرد مقدس حرکت می‌کند و با پرسش ازدواج می‌کند. و همان اعمال از یهوشافاط را در این قسمت به عمل می‌آورد.

۱۲۸. حال، نقولاویان حقیقی، یعنی آن مسیحیان قراردادی و ناراستین که خواهان تشکیلات بودند، با او نکاح کردند. توجه کنید! آنها اینجا ایزابل را برگرداند (کلیسا کاتولیک) و او فرزندان خویش را برگرفت (تشکیلات خویش را) و آنها را در آن منکوحه کرده و همان کار را با آنها انجام می‌دهد. "اولادش را به قتل می‌رساند." مرگ روحانی. در واقع خود را برای مرگ سازماندهی می‌کنند. می‌دانید، اولین چیزی را که از دست می‌دهند، روحشان است.

۱۲۹. اجازه دهید چیزی از شما پرسم؛ هر تاریخدانی که اینجاست! البته می‌دانم که پنج یا شش نفر هستند، می‌خواهم بیاید و یک بخش از تاریخ را به من نشان دهید که هر یک از آن کلیساها که در آن تشکیلات لغزید، دوباره با یک بیداری بلند شده باشد. بگویید وقتی خودشان را سازماندهی نمودند، آیا بعد از آن هرگز یک بیداری داشتند؟ خیر آقا! روح،

۱۰۶. برادری که در مورد «مار» و «خوردن میوه در باغ عدن» پرسیله بود! می‌دانید که این یعنی چه. این طور نیست؟ وقتی او در اینجا گفت: "خوردن" منظورش از نوع روحانی بود. می‌دانید؟ "و به او مهلت دادم تا توبه کند، اما نمی‌خواهد از زنای خود توبه کند و اینک او را بر بستری می‌اندازم..." چه نوع بستری؟ بستر دنیا پرستی، این دقیقاً چیزی است که او خواهد دید. "... و آنانی را که با او زنا می‌کنند، به مصیبت سخت دچار مبتلا می‌گردانم، اگر از اعمال خود توبه نکنند." آنها قرار است به مصیبت سخت دچار شوند. "و... اولادش را به قتل خواهم رسانید."

۱۰۷. چه چیز او؟ این زن، فرزندانی داشت. حال، مکاشفه باب ۱۷. چند نفر از شما...؟ به گمانم دیشب همه‌ی شما اینجا بودید. بسیار خوب. مکاشفه ۱۷... این فاحشه‌ی پیر، کلیسا کاتولیک، او (فاحشه) خوانده شد و «مادر فواحش» بود. آنها نمی‌توانستند پسران باشند، آنها کلیساها بودند.

۱۰۸. حال، ما کلیسا لوتری را داریم. همه‌ی اینها از کجا آمده است؟ همه‌ی این تشکیلات و فرقه‌ها از کجا آمده است؟ سرآغاز این کجاست؟ لا تؤديكیه؟ در نهايٰت نقولاویان به آن شکل دادند، دقیقاً دوباره به همان ترتیب. برادر! نمی‌توانید کمکی به آن بکنید. ایلیا برخلاف تمام این چیزها، در زمان خود به خروج دعوت شد. یوحنّا در دوران خود به خروج از آن خوانده شد. بله آقا! با خود فکر نکنید که بگویید: "ما فرزندان ابراهیم هستیم." زیرا به شما می‌گوییم: "خدا قادر است از این سنگ‌ها برای ابراهیم فرزندان بسازد." ^{۲۸} می‌بینید؟

۱۰۹. حال، او فرزندانی داشت. ایزابل حقیقی فرزندانی داشت؟ بله آقا! گوش کنید: "... اولادش را به قتل خواهم رسانید..."

^{۲۸} اشاره به انجیل متی ۹:۳ و انجیل لوقا ۸:۳

۱۱۰. چه؟ فرزندان کلیسای کاتولیک، فرقه‌های پروتستان هستند. می‌بینید؟ دقیقاً به همین شکل است. چون آنها مشغول همان کار هستند. با همان تعمید غیر کتاب مقدسی در او تعمید یافتند. برای تعمید روح القدس با یکدیگر دست می‌دهند و «پدر، پسر و روح القدس» را جایگزین «عیسای مسیح» می‌کنند. هر کاری را بخلاف و متصاد با کتاب مقدس انجام می‌دهند. آنها در حرکت به سمت آن هستند.

۱۱۱. نام دختر او عَلِیا بود. ایزابل، او را به عقد یهورام، پسر پادشاه یهودا درآورد و به زودی مذبح‌های بعلیم را در اورشلیم برپا گشت. حال برای این نیازی نیست تا به تاریخ مراجعه کنند. این کتاب مقدس است. می‌بینید؟ دختر او، عَلِیا، با یهورام، پسر یهوشافاط ازدواج کرد. این دختر، همان کاری را کرد که او انجام داده بود.

۱۱۲. خدای من! نمی‌توانید این را بینید؟ برادران! می‌بینید که این تشکیلات چگونه عمل کردند؟ آنها توسط لوتر خارج شدند و دقیقاً خود را به جای اینکه به روح القدس بسپارند، سازماندهی کردند. پنتیکاستی‌ها هم دقیقاً همین کار را کردند. آنها نمی‌توانستند به روح القدس اجازه دهند که کار خویش را پیش ببرد و طریق خود را انجام دهد. هر نوری که می‌آید، آن را با کلام بسنجد. آنها نمی‌توانستند بگذرانند که روح القدس آنها را هدایت کند. آنها می‌بایست یک تشکیلات می‌ساختند. آنها بازگشتند و دقیقاً با همان چیز ازدواج نمودند. وقتی به آن دوره پردازیم، خواهید دید که چه چیزی در انتظار شما خواهد بود. می‌بینید؟ دوباره با همان چیز ازدواج نمودند. عیسی می‌گوید: «او... این ایزابل خود را نیّه می‌خواند. من او را در بستر دنیا پرستی می‌اندازم و اولادش را نیز به قتل خواهم رسانید.» چه نوع فرزندانی؟

۱۱۳. فرزندان او به چه نوع مرگی کشته خواهند شد؟ می‌دانید که آنها اکنون مرده‌اند. یک مرگ روحانی. آنها هیچ مکافهای ندارند. آنها تشکیلات خود را می‌شناسند. کاتشیزم را می‌شناسند. تعلیم خویش را می‌شناسند. ولی وقتی به شناخت خدا می‌رسد،

"آیا شما مسیحی هستید؟"
"خوب من پرزیتیری هستم."

۱۱۴. این مثل این است که یک گراز سوار یک اسب مسابقه شده باشد. خوب شما در دنیا چه کاری می‌توانید در این مورد انجام دهید؟ هیچ کاری نمی‌توانید انجام دهید. منظورم این نیست که جوک بگوییم... نه، الان جای جوک گفتن نیست، این انجلیست. می‌بینید؟ فقط خواستم یک تصویر سازی کرده باشیم. ولی این درست است. "من پنتیکاستی هستم."

۱۱۵. این مثل سایر چیزها، هیچ ارتباطی ندارد. می‌توانید عضو چهل یا پنجاه سازمان از آن تشکیلات باشید. ولی آیا یکی از فرزندان خدا که تولد تازه داشته باشد، هستید؟ آیا واقعاً همه را با تمام قلبتان دوست دارید. آیا خدا را صرف نظر از اینکه دیگران با شما چه می‌کنند، دوست دارید؟ اگر مثل فنر از جا می‌پرید و گارد می‌گیرید، نشان می‌دهد که روح القدس از شما جدا شده است.

۱۱۶. نگاه کنید: "...مگر آنکه از آن اعمال توبه کنند..." و اولادش را به قتل خواهم رسانید." اولادش.

۱۱۷. ایزابل چه کار کرد؟ دخترش را به عقد خانه‌ای دیگر (در یهودا) درآورد. حال، کاربرد روحانی آن را بینید. این را با دقت ببینید.

۱۱۸. یک جا ایزابل و اسرائیل را داریم، در جای دیگر یهودا؛ یک نمونه‌ی دیگر، یهوشافاط بود. بسیار خوب، حال، اخاب هم اینجا بود. حالا ایزابل درست در اینجاست. او وارد شد و تمام اسرائیل را به بت‌پرستی ترغیب می‌کرد.

۱۱۹. این دقیقاً همان کاری است که کلیسای کاتولیک در ایام خویش انجام داد.

نمودند و متديست‌های وسلی، متديست‌های اویله و انواع و اقسام متديست‌ها را پدید آوردند. می‌بینید؟ زمانی که بیداری عظیمی داشتند، به سازماندهی کردن افتادند. زمانی که پنطیکاستی‌ها آمدند و به زیان‌ها صحبت نمودند و احیای عطا‌یا را آوردند، چه اتفاقی افتاد؟ آنها نمی‌توانستند با آن جریان حرکت کنند، پس ایشان را از شریر خوانندند.

۱۱۸. حال، پنطیکاست چه کرده است؟ همان کاری که آنها کردند و آنها اکنون کجا هستند؟ درست مثل یک میخ، مرده و بی‌جان هستند. بله آقا! "فرزنداش" را بر بستر مرگ می‌اندازم و به قتل می‌رسانم." خوب بگذارید این را بخواهم تا ببینید، به گمانم آیه‌ی ۲۲ بود: "بدان که من او را گرفتار بسترش خواهم ساخت و عاشقانش را که با او زنا کردند، همراه خودش گرفتار مصیبت شدیدی خواهم نمود..." مصیبته شدید.

۱۱۹. این چیزی است که به آن دچار می‌شود. حال یادتان باشد، بگذارید چند لحظه اینجا مکث کنیم. افرادی که به این مصیبت عظیم افکنده خواهند شد، افرادی هستند که جزو باکره‌های نادان هستند و روغن کافی در چراغدان خویش ندارند. افراد خوبی که به کلیسا می‌رفتند. آنها به دنبال روغن آمدند، ولی دیر شده بود. می‌بینید؟ به مصیبته شدید گرفتار می‌شوند. کلیسا‌ی کاتولیک و تمام فرزندانش به آن مصیبت گرفتار می‌شوند.

۱۲۰. "... مگر اینکه از کارهایی که با او کرده بودند، توبه کنند." نه فرزندانی که در آن هستند، بلکه خود کلیسا، اینها فرزندان او هستند؛ یعنی تشکیلات، نه افرادی که آنجا هستند، مثل کاتولیک‌ها و باتیست‌ها و پرزیتیری‌ها و پنطیکاستی‌های بیچاره. برای آنها متأسّفم...

"خوب من..."

شناخت آنها بیش از شناخت یک هاتنتار^{۲۹} از شب‌های مصر نیست. وقتی به شناخت حقیقی از روح القدس می‌رسد، آنها هیچ چیزی ندارند. می‌خواهند روح خدا را که با اخراج و تمیز ارواح می‌آید، فالگیری و یا روح شریر بخوانند. "زیرا او عضو تشکیلات مانیست، از آن گروه..." می‌بینید؟ آنها نمی‌دانند. سپس یک برچسب جیزاونلی^{۳۰} یا دین خروش یا چیزهایی شیوه به آن می‌زنند. هیچ نمی‌دانند.

۱۱۴. به زودی این امور بر همگان آشکار خواهد شد. چنین خواهد شد. همان‌طور که هم اکنون می‌توانید مرا پشت میر ببینید، به همین روشنی خواهید دید که چگونه خدا ناگهان همه‌ی فرزندان خود را از این تشکل‌های فرقه‌ای خارج خواهد کرد. خدای آسمانی، خود بر امور آگاه است. اگر به راستی من برای شما جایگاه نبی خداوند را دارم، پس به سخنم گوش جان بسپارید. او هم اکنون "بر در است".^{۳۱} و در این باره هیچ شکی روانیست.

۱۱۵. "فرزنداش او را به مرگ روحانی دچار خواهم کرد." به آنها نگاه کنید که در بی‌تفاوتوی به سر می‌برند و به ظواهر، دل خوش می‌کنند. حتی نیازی نیست در این باره به باپتیست‌ها و مشایخ فکر کنیم، سال‌هast است که آنها به مرگ دچار شده‌اند.

۱۱۶. زمانی که مارتین لوتر بیداری خویش را آغاز کرد، اگر عادل شمردگی ادامه یافته بود، اکنون این حرکت پنطیکاستی، کلیسا‌ی لوتری بود. نور از طریق تقدس پیش آمد، جان و سلی آن را دنبال نمود. لوتر نمی‌توانست آن را دنبال کند. خیر آقا! اکنون آنها لوتری شده بودند.

۱۱۷. سپس وسلی آمد. بعد از اینکه وسلی مُرد چه اتفاقی افتاد؟ آن را سازماندهی

^{۲۹} Hotentor یکی از قبایل بومی جنوب آفریقا
^{۳۰} Jesus Only
^{۳۱} انجیل منی ۳۳:۲۲